R66 32F9 BRAHMANANDAVIVEKASAMUDRA SAMBASIVA SASTHRI

MUL
057773

SRÎ MULAM MALAYÂLAM SERIES.

No. XXIII.

BRAHMÂNANDAVIVEKASAMUDRA

EDITED BY

K. SÂMBAŚIVA ŚÂSTRÎ

Curator for the Publication of Sanskrit and Malayalam Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1929.

All Rights Reserved.]

[Price chs. 4.

57773
6414
R66
32 F9

അവതാരിക.

ബ്രഹ്മാനന്ദം വിവേചനംചെയ്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം.

"അതാവതു സകലാത്മാക്കളും ആനന്ദസ്വരൂപമായിരുന്തു അവർകളുക്കു ദുഃഖമേതിനാലേ വന്തിതെന്നു ശിഷ്യൻ ശങ്കപണ്ണി കേൾക്ക ഗുരുവാനവർ സന്ദേഹമറ തിരുവുള്ളം പാറുകിറാർ" (പേജ് ൩)

എന്നിത്യാദിയായി അവിടവിടെ കാണുന്ന ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ട് ഇതു് ഒരു ഗുരുശിഷ്യസംവാദരൂപമായ ശങ്കാസമാധാനപദ്ധതിയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതായിക്കാണുന്നു.

ഇതിൽ അജ്ഞാനനിവൃത്തിസ്വരൂപമായ ആത്മപ്രകാശം തെളിച്ചു കാട്ടുന്നതിനായി സാമാന്യജനസംവേദ്യങ്ങളായ പലേ കമ്പസൂത്രാദി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സമഞ്ജസമായി നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിഷയാനന്ദത്തിൽ ആരംഭിച്ചു വിദ്യാനന്ദത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതുവരെ ആത്മാനുഭവത്തിന് അനുരൂപങ്ങളായി അനേകം വേദാന്തപ്രക്രിയാസരണികൾ സർവ്വജനീനങ്ങളായി വിശദപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. ജീവദ്ദശയിൽത്തന്നെ ലൌകികങ്ങളായ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു മുക്തി ലഭിച്ചു പുനർജന്മംകൂടാതെ നിത്യാനന്ദമനുഭവിച്ചു പരമാത്മസായുജ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എത്രയും പ്രസന്നങ്ങളായി പ്രകടനംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രത്നച്ചുരുക്കത്തിൽ, അസംസ്കൃതമതികളും ജിജ്ഞാസുക്കളുമായ സകലജനങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാത്മവിചാരംചെയ്തു് ആത്മസുഖം നേടുവാൻ ഒരു ഒന്നാംതരം നോട്ടു കൊടുത്തതുപോലെ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം സർവ്വഥാ ആദരണീയമാണ്. ഗഹനതരങ്ങളായ വേദാന്തശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തരഹസ്യങ്ങൾ ഈവിധം ഭാഷയിലും വേഷത്തിലും അപരുഷമായിക്കാണുക അത്ര സാധ്യമല്ല. ഇതുകൊണ്ട് അനുഭവരസികരായ പണ്ടത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ സകലലോകസന്മാർഗ്ഗപ്രകാശനശ്രദ്ധാലുക്കളായി പലേ ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളും മധുരതരങ്ങളായ ഗുളികകളായി തയാർചെയ്തു് ആർത്തരായ ജനങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം സ്വയം ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധം ശേഖരിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കേണ്ടിയിരി

ക്കുന്നു. ഈ സമുദ്രത്തിന്റെ കത്താവു് ആരാണെന്നു ശങ്കിക്കുന്നതിനുപോലും തരമില്ലാതെയിരിക്കുന്നു.

"താരകബ്രഹ്മസച്ചരുപമാന ശ്രീരാമപാദാരവിന്ദം തുണെ" എന്നു ഗ്രന്ഥസമാപ്തിയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കത്താവു് ഒരു ശ്രീരാമഭക്തനായിരുന്നിരിക്കണം എന്നു മാത്രം സൂചിപ്പിക്കാമെന്നുതോന്നുന്നു.

ഇതിലെ ഭാഷ മലയാളമാണെന്നു പറയുവാൻ പറയത്തക്ക ലക്ഷ്യങ്ങളും മുരുക്കമാണു്. വാക്യങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന അല്പം ചില പദങ്ങളും മലയാളവേഷം ധരിച്ചുകാണുകയാൽ വേണമെങ്കിൽ മലയാളവും ആയി എന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ഉഭയപാർശ്വങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമായ തമിഴിന്റെ ആക്രമണത്താൽ ഞെങ്ങി താദാത്മ്യലഭംകൊണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയും തമിഴിച്ചുപോയി എന്നാണു സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിക്കു വിമർശനം ചെയ്യുവാൻ ഇടയാകുന്നതു്. ഉദാഹരണം നോക്കുക:—

"ഇപ്പടി സച്ചിദാനന്ദികഠംക്കു് ആവരണം ഇല്ലെയെന്നു ചൊല്ല ഇതുക്കു് അനുഭവം എപ്പടി എന്നു ശങ്കവര അനുഭവം ചൊല്ലുകിറാർ." (പേജു് ൫൭)

ഇവിടെ "എന്നു" എന്നൊന്നു മലയാളംതന്നെ. സച്ചിദാനന്ദികഠം, അനുഭവം, ആവരണം എന്നിത്യാദി തൊട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ തമിഴിനും സമാനം അഥവാ സംസ്കൃതക്കാരൻ അന്യായപ്പെട്ടുമ്പോഠം ഒഴിയേണ്ടിവരും. ശേഷം തമിഴാണു്. ദ്രാവിഡീശൈവ്വാണികളോടുള്ള സഹവാസപരിചയംനിമിത്തം കൈരളിക്കു വേഷഭ്രഷ്ടാദികളിൽ അന്യോപജീവനം അവജ്ഞനീയമാണെങ്കിലും സ്വയുപോപലബ്ധിക്കുപോലും പുഷ്ടിയില്ലാത്തപ്പോൾ വ്യപദേശം തന്നെ സാധുവാണോ എന്നുള്ളതു ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ വിമർശനംചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണു്. ദ്രാവിഡീശൈവ്വാണികഠംതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തങ്ങഠംക്കുള്ള ശുദ്ധവും സുന്ദരവുമായ ആകൃതിയേ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരായ തമിഴരുടെ ആഗമനത്തിൽ തമിഴുമല്ല മലയാളവുമല്ല സംസ്കൃതവുമല്ല എന്ന നിലയിൽ ഒരു അവയൽഭാഷയായി വന്നുകൂടിയതാണു്. ഈമാതിരി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈവക മാതൃകാഗ്രന്ഥങ്ങഠം മലയാളലിപിയിൽ എഴുതിക്കാണുന്നതു

കൊണ്ടു മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥം എന്നുവേണമെങ്കിൽ ഒരു പ്രഹേളിക പറയാം. മലയാളഭാഷയ്ക്കുള്ള വ്യാകരണം സംസ്കൃതഭാഷവഴി എഴുതി ഫലിപ്പിക്കത്തക്കവിധം പ്രചാരപ്രാചുര്യം സമ്മതിച്ചു ലീലാതിലകത്തെ സംസ്കൃതത്തിൽത്തന്നെ അരങ്ങേററാമെങ്കിൽ സംസ്കൃതത്തോടു സമാനയോഗക്ഷേമയായി സമ്പൂർണ്ണാക്ഷരയായുള്ള കൈരളിക്കു ലിപികൊണ്ടെങ്കിലും ഇതരഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആകൃത്യപഹാരത്തിൽ എന്താണു ചോദ്യാവകാശം?

ഇത്രയുംകൊണ്ടു മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലിയിൽ ഈ ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രത്തിനുള്ള പ്രവേശം ഭാഷാസ്വരൂപയോഗ്യതകൊണ്ടല്ലെങ്കിലും ഉപാദേയമായ വിഷയസങ്ഗ്രഹംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യേന മാതൃകാഗ്രന്ഥലിപി മലയാളമായതുകൊണ്ടും ആണെന്നു സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനുംപുറമേ ഈമാതിരി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്ല മലയാളഭാഷയിൽ തത്തച്ഛാസ്ത്രീയസാരസങ്ഗ്രഹരൂപമായി ആവിർഭവിപ്പിക്കേണ്ടകാര്യം കേരളീയർക്കു തോന്നിക്കാനായിട്ടെങ്കിലും വിഷയസ്വഭാവത്താൽ അവശ്യപ്രകാശ്യങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കാം.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം മലയാളം ആഫീസിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള:—

൧. വൈയ്ക്കം മണിയംകുളത്തു ബ്രഹ്മശ്രീ ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂരി അവർകളുടേയും

൨. ചിറയിൻകീഴ് മടവൂർ ശ്രീമാൻ നാരായണപിള്ള അവർകളുടേയും,

൩. കുളക്കട കാരായിക്കോട്ടുമഠത്തിൽ ബ്രഹ്മശ്രീ ശങ്കരൻ നാരായണൻപോററി അവർകളുടേയും,

൪. സംസ്കൃതം ആഫീസിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം കിഴക്കേമഠത്തിൽ ചിത്രമെഴുത്തു ശ്രീമാൻ പത്മനാഭൻതമ്പി അവർകളുടെയും വക മാതൃകാഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
൧൯-൧൨-൧൦൪.

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രീ.

ശ്രീ

ക്ഷമാഭരണസമ്പദാ സതതസംശ്രിതാ സർവ്വദാ
ക്ഷമാഭരണമേവ യാ ലസതി രാജരാജേശ്വരീ
രമാരമണസേവിനീ നിഖിലധർമ്മസംവർദ്ധനീ
സമാദൃതസമപ്രജാ ജയതി സേതുലക്ഷ്മീരസൌ.

യത്കാരുണ്യകലാബലാദിഹ കലാ-
സാമഗ്ര്യസമ്പന്നയാ
ദൈവജ്ഞൈഃ സഹ കൈരളീച കൃതിഭി-
ർന്നീതാ പ്രസിദ്ധീകൃതിം
തസ്യാ വഞ്ചിവസുന്ധരാഗതജന-
പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്മ്യാ മഹാ-
രാജ്ഞ്യാ മങ്ഗളമാലികേയമുദിതാ
സദ്ഗ്രന്ഥരത്നാവലിഃ.

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രീ.

വിഷയാനുക്രമണിക.

വിഷയം.	പുറം.
I. ഉപോദ്ഘാതം	1-4
എ. ബ്രഹ്മം സത്യം, ജഗത്തുമിഥ്യ എന്നുള്ള വിചാരം	1
ബി. ബ്രഹ്മവിചാരത്തിന് അധികാരിക്കു വേണ്ടതായ സാധനചതുഷ്ടയം	1-2
സി. തപത്രയനിരൂപണം	2
ഡി. നാലുമഹാവാക്യങ്ങൾ	3-4
II. ദൃഷ്ടാന്തപ്രകരണം	4-11
എ. കുമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തം	4
ബി. ഭിത്തിചിത്രദൃഷ്ടാന്തം	5
സി. വസ്ത്രചിത്രദൃഷ്ടാന്തം	,,
ഡി. ഘടദീപദൃഷ്ടാന്തം	6
ഈ. സൂര്യദൃഷ്ടാന്തം	7
എഫ്. ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തം	8
ജി. മേഘദൃഷ്ടാന്തം	,,
എച്ച്. ശൈലദൃഷ്ടാന്തം	,,
ഐ. ഘടജലദൃഷ്ടാന്തം	9
ജേ. ജലദൃഷ്ടാന്തം	,,
കെ. നാടകദീപദൃഷ്ടാന്തം	10
എൽ. പഞ്ചഭൂതദൃഷ്ടാന്തം	10-11
III. ആത്മാനുഭവപ്രകരണം	12-24
എ. വിഷയാനന്ദാദി എട്ടുവിധം ആനന്ദം	12
ബി. കർമ്മിഭൂതമായി അഞ്ചുവിധം യോഗികൾക്ക് അഞ്ചു വിധമധികാരലക്ഷണം	,,
സി. മുക്തനു സാധകമായ അഞ്ചുതരം യോഗങ്ങൾ	13
ഡി. യമാദിയായ അഷ്ടാംഗയോഗം	,,
ഈ. പഞ്ചാഗ്നിസാധകം	,,
എഫ്. ഷോഡശസമാധിനിരൂപണം	14-19
ജി. നാഹമാദിവാക്യത്രയവിചാരം	19-20

വിഷയം.		പുറം.
എച്ച്.	ഷട് സമാധിനിരൂപണം	21
ഐ.	ശ്രവണമനനനിദിധ്യാസനവിവരണം	21-22
ജെ.	ഉപക്രമോപസംഹാരാദി ഷഡ്‌ലിംഗവിചാരം	22
കെ.	സൂപേക്ഷ മുതലായ ഏഴു ജ്ഞാനഭൂമികാ	23-24
IV.	ജീവന്മുക്തിപ്രകരണം	24-30
എ.	രണ്ടുവിധമായ ജീവന്മുക്തിമാർഗ്ഗം	24-26
ബി.	ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം	26-28
സി.	സമാധിയുടെ നാലുഭൂമികാ	28
സി.	മനസ്സിന്റെ ലയാദി നാലവസ്ഥകാ	28-29
ഇ.	ജീവന്മുക്തിസാധനത്തിന്റെ പ്രമാണാദിവിചാരം	29-30

ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം

ബ്രഹ്മമേ സത്യം. നാമരൂപമായിതോന്നുകിറ ദേവതിയ്യങ്ങ് നരാം കൃമികീടാദികളം പഞ്ചഭൂതംകളം മുതലാന ജഗത്തു ബ്രഹ്മമേയല്ലാമൽ ഇന്ത നാമരൂപമായി തോന്നുകിറ സകല ജഗത്തും ബ്രഹ്മമാകമാട്ടാതു്. അതു് എപ്പടിയെന്നാൽ സൂയ്യകിര ണം താനേതാൻ ജലമാകെത്തോന്നിനതു്. അന്ത ജലമേ സൂയ്യ കിരണത്തെ അറിന്തു സൂയ്യകിരണമാകവേണമെന്നാൽ പാക്കുമി ടത്തിലേ ജലമേ ഇല്ലൈ. കിരണമാകെപ്പോറത്തപ്പടി. ആക യിനാൽ പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മമാകമാട്ടാതു്. ഇതു് വേദാന്തങ്കളുക്കു മുടിന്ത പൊരുൾ. ഇപ്പടിപ്പെട്ട ബ്രഹ്മവിചാരം വിവേകിച്ചറി യിറതുക്കു സാധനചതുഷ്ടയമുള്ളവനേ അധികാരി. അന്ത സാ ധനചതുഷ്ടയമേതെൻറാൽ നിത്യാനിത്യവിവേകമാവതു് ഇഹാ മുത്രാർത്ഥഫലഭോഗവിരാഗം ശമാദിഷഡ്കസമ്പത്തി മുമുക്ഷുത്വം ആകെ നാലു്.

ഇതിൽ നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകമാവതു് ബ്രഹ്മമേ നിത്യം മറ്റുള്ളതെല്ലാമനിത്യമെന്നറിയിറതു്. ഇനി ഇഹാമുത്രാർത്ഥ ഫലഭോഗവിരാഗമാവതു് ഇഹത്തിലേയുള്ള വീട്ടു മാട്ടു ആളടിമൈ മുതലാനതും പരത്തിലേ അപ്സരസ്ത്രീയമൃതാദിഭോഗവും വാന്തിയശ നംപോലെ എണ്ണി വെറുപ്പുവരുകതൽ. ഇനി ശമാദിഷഡ്കസമ്പ ത്തിയാവതു് ശമം ദമം ഉപരതി തിതിക്ഷ സമാധാനം ശ്രദ്ധൈ ആകെയാറു്. ഇതിൽ മനസ്സു ബാഹ്യവ്യവഹാരത്തിൽപോകാമൽ ശ്രവണത്തിലേ മനസ്സുനിറുത്തുതൽ ശമം. ബാഹ്യവ്യാപാരമാന ജ്ഞാനേന്ദ്രിയകർമ്മേന്ദ്രിയങ്കളൈ ശ്രവണത്തിൽനിറുത്തുതൽ ദമം. ഇപ്പടി മറിവെട്ടു് ഇരിക്കിറ ആന്തരിന്ദ്രിയബാഹ്യേന്ദ്രിയംകളൈ ഗുരുവേദാന്തശാസ്ത്രത്തിലെ ഭേദഭക്തിയുടനേചെലുത്തുതലേ ഉപ രതി. ഇപ്പടിചെലുത്തുകയിൽ സുഖദുഃഖാദിയുടന്തകർമവന്താൽ കലങ്കാമൽ വൈരാഗ്യത്തുടനേ ദൃഢപ്പെട്ടുത്തുവതേ തിതിക്ഷൈ. ഇപ്പടി കലക്കവും ദൃഢപ്പെട്ടുത്തുകയുമാക ഇനിവൊട്ടാമൽ ഉടന്ത കർമവന്താലും മനസ്സിലേ പെടാമൽ ശ്രവണത്തിൽ ബുദ്ധിയെ ദൃഢപ്പെട്ടുത്തുവതേ സമാധാനം. ഇപ്പടി ദൃഢപ്പെട്ടുത്തുകയിൽ

അതിനാൽവരികിറ ചേതംകളെ ഗണിയാമൽ തട്ടതലറ പരി പാലനംപണ്ണകിറതേ ശ്രദ്ധൈ. ആകെ ശമാദിയാറും ചൊല്ല പ്പെട്ടിത്.

മുമുക്ഷുത്വമാവത്: — തലയിലേനരുപ്പു പററിനവന്നക്കും നാക്കുവറണ്ടവന്നക്കും വചനമില്ലാമൽ തണ്ണീർകണ്ടാമൽ ഒരു കായ്ത്തിലേയും മനസ്സു മൂളുതതുപോലവും മോചനമെപ്പോതി തെന്നെടുത്ത വിഷയജീവമുക്തിവന്തു കൃതകൃത്യനാമളവും പരി പാലനം പണ്ണതൽ മുമുക്ഷുത്വം. ഇന്ത നാലു സാധനമുള്ളവനേ അധികാരി. ഇപ്പടി സാധനചതുഷ്ടയം ചൊല്ലപ്പെട്ടത്.

ഇന്ത സാധനചതുഷ്ടയം സംപാതിത്തവനേ ചിത്തനിരോധ മുള്ളവൻ. താപത്രയം തന്നെ തപിക്കിതെന്ന താപത്രയം വിചാ രിക്കുംപടി. താപത്രയമാവത് ആദ്ധ്യാത്മികം, ആധിഭൌതികം, ആധിദൈവികമെന്ന മൂന്ത്. —

ഇതിൽ ആദ്ധ്യാത്മികമാവത്: — ശരീരത്തിലുണ്ടാന വ്യാധി കളും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയമാന ശ്രോത്രാദികളും കർമ്മേന്ദ്രിയമാന വാക്കാ ദികളും അന്തഃകരണം നാലും ആകെ പതിന്നാല് ആദ്ധ്യാത്മികം. ഇനി ആധിഭൌതികമാവത്: — പാമ്പു പുലി തേൾ ദുഷ്ടജനംക ളാലേ വരുകിറ ദുഃഖവും ശബ്ദം സ്പർശം മുതലാന ജ്ഞാനേന്ദ്രിയ വിഷയവും വചനം ഗമനം മുതലാന കർമ്മേന്ദ്രിയവിഷയവും സങ്കല്പവികല്പനിശ്ചയം മുതലാന അന്തഃകരണവിഷയവും ആധി ഭൌതികം. ഇനി ആധിദൈവികമാവത്: — വെയിൽ മഴൈ കാറു് ഇടി മണ്ഡപം ഗോപുരമിടിന്തുവീഴുകിറത് ഇതുമുതലാന ദുഃഖംകളിനാൽവരുകിറ താപവും ശ്രോത്രാദിജ്ഞാനേന്ദ്രിയത്തുക്കു ആധിദൈവികമാന ദിഗ്വായു സൂര്യൻ മുതലാന ദേവതകളും കർമ്മേന്ദ്രിയത്തുക്ക് അഗ്നി ഉപേന്ദ്രൻ മുതലാന ദേവതകളാൽവരു കിറ താപവും അന്തഃകരണത്തുക്കു ചന്ദ്രൻ മുതലാന ദേവതകളും ആകെപ്പതിനാലു് ഇന്ദ്രിയങ്കളുക്കും ആധിദൈവികങ്കളാൽ വരു കിറ താപവും ആധിദൈവികം.

ആകയിന്ത മൂന്നവകതാപവും തന്നെ തപിക്കിതെന്നറിന്ത് ഇന്ത താപം പൊറുക്കമാട്ടാമൽ ഗുരുസന്നിധാനത്തിലേ പോയി താപത്രയമാകിറ അഗ്നി തന്നെ തപിക്കിതെന്ന വിണ്ണപ്പംചെയ്യ ഗുരുവാനവർ ഭയപ്പെടാതെയെന്ന തമ്മുടയ കരുണയാകിറ വഷ ജലത്തിനാലേ അന്ത താപത്തെ ശാന്തിപണ്ണി മഹാവാക്യോ-

പദേശം പണ്ണുവാർ. അന്ത മഹാവാക്യമാവതേതെന്നാൽ നാലു വേദത്തിലും മുടിന്തപൊരുൾ നാലു മഹാവാക്യമതേതൊകൈയും പടിയെൻറാൽ ജ്ഞാനസ്വരൂപമാകി നില്ക്കുന്നതേ ബ്രഹ്മമെന്ന് ഋഗ്വേദം ചൊല്ലുകിറത്. നാനേ അന്ത ബ്രഹ്മമെന്ന യജുർവേദം ചൊല്ലുകിറത്. നീയുമതുമെന്ന സാമവേദം ചൊല്ലുകിറത്. ഇന്ത ആത്മാവേ ബ്രഹ്മമെന്ന അഥർവ്വണവേദം ചൊല്ലുകിറത്. ഇതുക്കു വിവരം ഋഗ്വേദത്തിലെ ചൊന്ന അത്മമൈക്കെ ഇരുക്കു തെന്നാൽ യാതൊരറിവിനാലേ ശബ്ദംമുതലാന വിഷയംകളെയും മുമ്മൂത്തിമുതലാന ദേവതകളെയും നരമൃഗസ്ഥാവരം മുതലാനതു കളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കിറ ബ്രഹ്മചൈതന്യമൊന്നേയൊഴികരണ്ടില്ലയെംകിറതേ യുകുതി. ഇപ്പടി മുന്തിനവാക്യത്തിനാൽ ജ്ഞാനനിണ്ണയമാനാൽ മററ മൂന്നവാക്യത്തുക്കും അത്മമേതെക്കിറ ശംകൈക്കു പരിപൂണ്ണമായിരിക്കിറ പരമാത്മാവൈ ദേഹത്തിലേ ബുദ്ധിക്കു സാക്ഷിയായിത്താനായിരിക്കിറ ബ്രഹ്മമേ അഹമെന്ന യജുർവേദം ചൊല്ലുകിറതേ യുകുതി. ജീവനുടയ ദേഹേന്ദ്രിയങ്കളുക്കുമപ്പാൽപ്പെട്ടിരിക്കിറവസ്തു ഇന്ത ബ്രഹ്മമാനപടിയിനാലേ നീയേ ജഗത്കാരണബ്രഹ്മമെന്ന സാമവേദം ചൊല്ലുകിറയുകുതി. ഇപ്പടി സ്വയംപ്രകാശമായിരിക്കിറആത്മാതാനേ ബ്രഹ്മം. അല്ലാമൽ വേറെ ആത്മമില്ലയെന്ന് അഥർവ്വണവേദം ചൊല്ലുകിറതേ യുകുതി. ഇപ്പടി നാലുമഹാവാക്യവും കേട്ട സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാനവനുക്കു ദുഃഖനിരൂപണം ചൊല്ലുകിറാർ.

അതാവതു• സകലാത്മാക്കളും ആനന്ദസ്വരൂപമായിരുന്തു അവർകളുക്ക് ദുഃഖമേതിനാലേ വന്തിതെന്ന ശിഷ്യൻ ശംകപണ്ണിക്കേൾക്ക ഗുരുവാനവർ സന്തോഷമാറ തിരുവുള്ളംപാറുകിറാർ. സൂര്യപ്രകാശത്തുക്കും മുമ്പെന്നു അന്ധകാരംതാൻ തോന്നിനാപ്പോലെ ആത്മാക്കൾക്കു ദുഃഖം തോന്നിച്ചെന്ന ചൊല്ലിനതുതോന്നകിറ ലക്ഷണമേതെന്നിൽ ആത്മാ സ്വയംപ്രകാശമായിരുന്തും കട്ടയൈക്കള്ളനെന്നറിന്താപ്പോലെ ശരീരാദ്ധ്യാസത്തിനാലേ ദുഃഖം തോന്നിച്ചിതു. ശരീരാദ്ധ്യാസം കമ്മത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു. കമ്മം രാഗാദികളാലേ തോന്നിച്ചിതു. രാഗാദികം അഭിമാനത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു. അഭിമാനം അവിവേകത്തിനാലേ തോന്നിച്ചിതു. അവിവേകമേതിനാലേ തോന്നിച്ചിതെന്നാൽ അജ്ഞാ

നത്തിനാലേ; അജ്ഞാനമാവതേതെന്നാൽ തന്നേ മറന്തവിടം. അന്ത മറപ്പാന അജ്ഞാനമേതിനാലേ പോകവേണമെന്നാൽ ജ്ഞാനത്തിനാലേ പോകവേണം. അന്ത ജ്ഞാനത്തിനാലേ അജ്ഞാനംപോന ഉടനേ അവിവേകം പോം. അവിവേകം പോന ഉടനേ അഭിമാനം പോം. അഭിമാനംപോനാൽ രാഗാദികം പോം. രാഗാദികം പോനാൽ കമ്മം പോം. കമ്മം പോനാൽ ശരീരാദ്ധ്യാസം പോം. ശരീരാദ്ധ്യാസം പോനാൽ ദുഃഖം പോം. ദുഃഖം പോനാൽ നിശ്ചയംപ്രകാശമാന ആത്മസ്വരൂപമേ ആവൻ. ആകയാൽ സകല ആത്മാക്കളുക്കും ഇല്ലാത അജ്ഞാനത്തിനാലേ മോഹം വന്തത്. അന്ത അജ്ഞാനനിവൃത്തിയെ ആത്മപ്രകാശമെന്ന ചൊല്ലി മുമുക്ഷുവാനവർകളുക്കു ദൃഷ്ടാന്തംചൊല്ലി ആത്മാ നിശ്ചയംബോധം കാണവേണമെന്ന ദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലുകിറാർ.

ദൃഷ്ടാന്തമാവതേതെന്നാൽ കമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തം, ഭിത്തി ചിത്രദൃഷ്ടാന്തം, വസ്ത്രചിത്രദൃഷ്ടാന്തം, ഘടദീപദൃഷ്ടാന്തം, സൂര്യ്യ ദൃഷ്ടാന്തം, ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തം, മേഘദൃഷ്ടാന്തം, ശൈലദൃഷ്ടാന്തം, ഘട ജലദൃഷ്ടാന്തം, ജലദൃഷ്ടാന്തം, നാടകദീപദൃഷ്ടാന്തം, പഞ്ചഭൂത ദൃഷ്ടാന്തം ആകെ പന്തിരണ്ട്.

ഇതിൽ കമ്പസൂത്രദൃഷ്ടാന്തമാവതു ലോകത്തിലെ കമ്പസൂത്രക്കാരൻ കമ്പത്തിൽ സൂത്രക്കയറിൻവഴിയേ പതുമകളെയുണ്ടാക്കി ഭാരതരാമായണകഥകളിനാലെ രാജാവുക്കു കണ്ണുക്കു പ്രിയമാവർ. അവരെ അവലംബിച്ചു പതുമകളെ ആടിവിച്ചു കടശിയിലെ രാജാവൈ അനുപ്പിവിച്ചുകൊണ്ടു പതുമകളെ പെട്ടീലെ അടക്കിക്കൊണ്ടു തിരയുംവാങ്കിപ്പോട്ടപ്പോറാപ്പോലെ ദാർഷ്ടാന്തികത്തിലെ കൂടസ്ഥചൈയ്യനാനാന പരബ്രഹ്മത്തെ അവലംബിച്ചു സൂക്ഷ്മാഹംകാരമാന ഈശ്വരൻ മായ ആകിറ കമ്പത്തിലേ ലിംഗശരീരമെങ്കിറ സൂത്രത്തിനാലേ ശരീരമാകിറ പതുമകളെ അവരവർ കർമ്മാനുസരണമായി വൈവർണ്യങ്കളോടുംകൂട കൂടസ്ഥർചൈയ്യുന്നുക്കു പ്രിയമാവർ. അവരെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥാവരജംഗമമാന ജഗത്തെ ഇച്ഛാരാജ്ഞാനക്രിയയിനാലേ ഉണ്ടാക്കി ആട്ടിവിത്തു പ്രളയാന്തത്തിലെ സകലപ്രപഞ്ചവും തനിക്കുള്ളെ ഉപസംഹാരംപണ്ണിക്കൊണ്ടു അന്ത ഈശ്വരൻ കൂടസ്ഥർ പര

ബ്രഹ്മാനുസന്ധാനവിവേകത്തിനാലേ അഭിമാനാംശവും തള്ളി രാജാ അന്തപ്പുരത്തിലേ സുഖമായിരിക്കിറാപ്പോലെ നിഷ്പ്രപഞ്ചാനുസന്ധാനഗതിയിനാലേ അവർ മനസ്സു ഗോചരമായിരിക്കപ്പെട്ട വസ്തു താനേ അറിയിറതേ രഹസ്യം.

ഇനി ഭിത്തിചിത്രദൃഷ്ടാന്തം. ചുവരിലേ ചിത്രമെഴുതുറതു. അതിന്മേരിലേ ചുണ്ണാമ്പുകാരൈ പൂശികാരയിൽപേരിലേ ചിത്രഭേദംകാം നാനാവകകല്പിപ്പാൻ. അപ്പടിയേ സ്വയംജ്യോതിയായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മാത്മസ്വരൂപത്തിലേ മുവർ ദൃഷ്ടാന്തമാന പരമാത്മാകാരദൃഷ്ടാന്തമാന അന്തരാത്മാ ചിത്രവർണ്ണദൃഷ്ടാന്തമാന ജീവാത്മാവാനവർ അഹംകാരരൂപത്തുടനേകൂടി സ്ഥാവരജംഗമമാന ജഗത്തു കല്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പടിപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയെ യാതൊരു ശിഷ്യൻ സദ്ഗുരുവുപദേശംഅപ്പടി ഇന്ത പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി ചിത്രകാരനും ചിത്രവർണ്ണംകളും ഇല്ലാമലേ കല്പിതമായി തോന്നുകിറതെന്നറിവതു സകല ചിത്രംകളെയും കാരമാത്രമായി തുടൈത്തുപ്പോട്ടാൽ ജീവാത്മപക്ഷംപോയി അന്തരാത്മപക്ഷമാവാൻ. അന്തക്കാരയും അസത്യമെന്ന് ഇടിത്തുത്തള്ളി മുവർദൃഷ്ടാന്തമാന പരമാത്മപക്ഷമാവാർ. ഇതുവൈ രഹസ്യം.

ഇനി വസ്ത്രചിത്രദൃഷ്ടാന്തം. പുടവയിരിട്ടത്തിലേ ചിത്രമെഴുതുകിറതുക്കു മുതൽ വെളുത്തു് അതിൻപേരിലേ കഞ്ചിപൂച്ചിട്ടു് അതിൻപേരിൽ കരിയാലെ രൂപകളാക അഞ്ജനലാഞ്ഛനം ചെയ്തു് അതിന്മേരിലേ വർണ്ണമടൈത്തിരുക്കിറാപ്പോലെ പരമാത്മാവിനിടത്തിലെയും നാലു പാതിയുണ്ടു്. പരമാത്മാത്താനേ താനാകയിരുന്താൽ വെളുത്തപടംപോലെ ചിത്തെന്നും മായ്യുടനേ കുട്ടികിറ പച്ചപ്പടംപോലെ അന്തര്യാമിയെന്നും സമഷ്ടിസൂക്ഷ്മദേഹത്തുടനേകൂടി ലാഞ്ഛനപടംപോലെ ഹിരണ്യഗർഭനെന്നും സമഷ്ടിസ്ഥൂലദേഹത്തുടനേകൂടി വർണ്ണമടൈത്തു തീത്തു വിരഞ്ജിതപ്പടംപോലെ വിരാട്പുരുഷരൂപം പുടവയിടത്തിലേ നാനാവിധദേവതിയ്ക്കാദികാം നരാം മലൈ ആറു് ഗോപുരം വൃക്ഷാദികാം എഴുതുപ്പെട്ടാപ്പോലെ സ്ഥാവരജംഗമമാന ജഗത്തു നാമരൂപാത്മകമാക വിരാട്രൂപമാക കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുതു്. ഇതിലേ ഒരുത്തൻ വിവേകിച്ചു പുടവയിലേ ഇരുക്കിറ ചിത്രം പുരുഷാകൃതിയായിരുക്കിറതുക്കു് ആധാരമിന്നതെന്നു വിചാരിക്കു

മളവിൽ സ്ഥൂലശരീരമായിരിക്കിറതു പഞ്ചവർണ്ണരൂപം. ഇതു സൂക്ഷ്മം. കരിയാൽ അച്ചുകെട്ടിന ലാഞ്ഛനം. ഇതു സൂക്ഷ്മം പച്ചപ്പടം. ഇതെല്ലാത്തുക്കുമാധാരം വെളുത്തപടം. ഇന്ത വെളുത്തപടത്തെത്തവിര വർണ്ണഭേദംകളാന രൂപങ്കളില്ലാപ്പോലെ സദ്ഗുരുകടാക്ഷംപെറ്റ തച്ഛിഷ്യൻ സൂക്ഷ്മവിവേകത്തിനാലേ അവയവാലംബകമാന സ്ഥൂലദേഹം പഞ്ചഭ്രതമയം. ഇതു് അസത്തു്. ഇതുക്കു ശിയചില്ലൈ. ഇതുക്കു് ആധാരം സൂക്ഷ്മമാന ഹിരണ്യഗർഭൻ. ഹിരണ്യഗർഭനുക്കു ആധാരം സത്യഗുണമാന മായൈയ്യെ. അതും സ്വയംപ്രകാശത്തിനിടത്തിലേ വെളുത്തപടത്തിൽ പച്ചൈ കല്പിത്താപ്പോലെ കല്പിതം. പുടവയേത്തവിര ചിത്രംകളില്ലാതതുപോലെ ചിത്തേത്തവിര ജഗത്തെ ഇല്ല എന്നു നിലൈനിന്നവനേ കൃതകൃത്യൻ.

ഇനി ഘടദീപദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടി എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മചൈതന്യത്തിനിടത്തിലേ ആകാശത്തിലേ നിക്കിറ ഘടംപോലെ മായയാകിറ ബ്രഹ്മാണ്ഡഘടമുണ്ടാച്ചിതു്. ഘടത്തുക്കും വിളക്കുപോലെ സൂക്ഷ്മാഹംകാരമാന ഈശ്വരനേ വിളക്കാനതു്. ആകാശവെളിയൈമറെത്തു അന്ത വെളിയെ ആധാരമായി വിളങ്കുകിറാപ്പോലേ ഈശ്വരനും ബ്രഹ്മചൈതന്യത്തെ മറെത്തു അന്ത ബ്രഹ്മത്തിനുടയ ആധാരമായിത്താനേ പഞ്ചഭ്രതമഞ്ചും ചന്ദ്രസൂര്യർ രണ്ടും പരമാത്മാവൊന്നും ആകെ എട്ടു്. കാനലിലെ ജലംതോന്നിനാപ്പോലെ വിളംകിവികിറാർ. അപ്പടിപ്പെട്ട ഈശ്വരനിലിരുന്തു ജീവാളുണ്ടാനതെപ്പടി എന്നാൽ ഘടത്തിലേ അനേകരന്ധ്രത്തിനാലേ ഒരു ദീപമൊരു ആകാശത്തുടനേ ദീപപ്രകാശവും കൂടി രന്ധ്രാകാശമാധാരമായി അനേക ദീപംകൾ പ്രകാശിക്കിറാപ്പോലെ ഈശ്വരനൊരുത്തനേ മായയിനുടയ ഘടാചരണത്തിനാൽ വിക്ഷേപമാകിറ രന്ധ്രംകളിനാലേ ബ്രഹ്മപ്രകാശത്തെ അനുസരിത്തു ജീവനെങ്കിറ കല്പിതമുണ്ടാച്ചിതു്. ഘടത്തിലേ അനേകരന്ധ്രത്തിൽ ഒരു രന്ധ്രപ്രകാശത്തിനാലേ അതുവതുക്കു പദാർത്ഥംകളെ കാണപ്പെട്ടകിറാപ്പോലെ ജീവാളും അന്തഃകരണനിമ്മുമായി ദേഹേന്ദ്രിയചിത്താനാർകൾ. ഇപ്പടിപ്പെട്ട മായാവിലാസത്തെ യാതൊരുത്തൻ സദ്ഗുരുവൈയടന്തു അവർ കടാക്ഷംകൊണ്ടു അയ്യവാത്മകമായിരിക്കപ്പെട്ട ദേഹം അസത്തെന്നറിന്തു് ഇന്ത ദേഹമേതിനിട

മായിചേഷ്ടിക്കിറതെന്നു വിവേകംചെയ്തു അന്ത വിവേകത്തിനാലേ അന്തഃകരണപ്രതിബിംബനാന ജീവനെ ഘടരന്ധ്രത്തിൽ വരുകിറ ജീവപ്രകാശം ആകാശത്തെ അനുസരിച്ചു വരികിറാപ്പോലെ അന്തഃകരണപ്രതിബിംബനുക്കു ആധാരം ജീവസാക്ഷി എന്നറിഞ്ഞു ഘടാന്തരത്തിൽ വരുകിറ അനേകദീപപ്രകാശത്തുക്കും ഘടത്തുക്കുള്ളിരുക്കിറ ദീപമൊന്നേ ആധാരം. ആനാപ്പോലെ ഇന്ത അനേകകോടി ജിവാളുക്കു ആധാരം അഷ്ടമൂർത്തിവടിവാന ഈശ്വരനൊരുത്തനെന്നു വിവേകിത്തറിഞ്ഞു ഇന്ത ഈശ്വരനും വെളിയില്ലാമൽ ദീപം വിളംകാതതുപോലെ ബ്രഹ്മചൈതന്യത്തെത്തവിര ഈശ്വരവിളക്കുമില്ല എന്നു വിവേകിത്തറിഞ്ഞു ഘടത്തുക്കും വിളക്കുക്കും ആധാരം ആകാശമേ ആനാപ്പോലെ പിണ്ഡബ്രഹ്മാണ്ഡരൂപമാന ആവരണവിക്ഷേപശക്തിയിലുണ്ടാന ദേവമനുഷ്യതിര്യക്കുസ്ഥാവരംകളും സകലവും ബ്രഹ്മവിവർത്തമെന്നറിന്തവനേ ജീവന്മുക്തൻ.

ഇനി സൂര്യദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ സൂര്യനാനവൻ ഇച്ഛാശക്തമില്ലാമലേ വൃഷ്ടിരൂപമാന വർഷജലത്തെ വിട്ടു അന്ത ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബരൂപമായിത്താനേ പ്രതിബിംബിച്ചു മേഘകിരണത്തിനാലേ ജലപ്രതിബിംബത്തെ മറച്ചു ഹിമകിരണത്തിനാലേ ജലത്തെയും മറൈത്തു ഉഷ്ണകിരണത്തിനാലേ ശോഷിത്തു മറുമന്ത പ്രതിബിംബത്തെ തന്നുടനേലൈക്യംചെയ്തുകൊൾവതുപോലെ അപ്പടിയേ ബ്രഹ്മവും സുഖമായി ശക്തിയുടനേ കൂടി ജലംപോലെ ചിൽപ്രധാനയുക്തമാന പ്രതിബിംബംപോൽത്താൻ ഉപകാരമെമ്പിച്ചുകൊണ്ടാൻ. പ്രതിബിംബത്തെ മേഘം മറൈത്തതുപോലെ മായോപാധിയാന ജടപ്രധാനത്തിൽ നിമിത്തകാരണനെമ്പിച്ചുക്കൊണ്ടു ബ്രഹ്മാവിൻരൂപത്തിനാൽ ബുദ്ധ്യാദികായ്യം സൃഷ്ടിത്താർ. ജലത്തെ ഹിമകിരണം മറൈത്തതുപോലെ ജീവരൂപിയാകത്താനേ പ്രതിബിംബിത്തു കർമ്മത്തിനാലേ വിഷ്ണുരൂപത്തിൽ ഭോക്താവെമ്പിച്ചുക്കൊണ്ടു നാനാഹാരത്തിനാൽ ഭോഗ്യപോത്രിയെമ്പിച്ചുക്കൊണ്ടാർ. ഉഷ്ണകിരണത്തിനാൽ ജലത്തെ ശോഷിത്തതുപോലെ ധ്യാനത്തിനാലേ രുദ്രരൂപത്തിനാൽ സകലകായ്യംകളെയും സംഹരിത്തു ശ്രുതിയാചായ്യരൂപത്തിനാൽ ആന്ത ജീവനെത്തന്നുടനൈക്യംചെയ്തുകൊൾവതേ രഹസ്യം.

ഇനി ചന്ദ്രദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ അനാദിചന്ദ്രനിൽ കളങ്കമാനതു ചന്ദ്രനേയാചരിത്തു ചന്ദ്രനേ മൂടാമൽ ചന്ദ്രനാൽ വിളംകുവതുപോലെ അപ്പടിയേ സ്വയംപ്രകാശമായിരിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവാകിറ തന്നിടത്തിലേ അജ്ഞാനമാനതു് ആത്മാവേയടുത്തു ആത്മാവേ മൂടാമൽ ആത്മാവിനാലേ താനേ വിളംകിറതു്. അതെപ്പടിയെന്നാൽ എന്നെ നാനറിയേനെങ്കിറ ലോകദൃഷ്ടാന്തം. എന്നെ നാനറിയേനെങ്കിറതു എന്നെ എനെങ്കിറതുതാനെങ്കിറ ജ്ഞാനമിരുന്തും ജ്ഞാനമെന്നറിയാതമറതിയെ തന്നെ മറൈത്തതുതന്നെ ജ്ഞാനസ്വരൂപമെന്നു യാതൊരുത്തനറിന്താനവനിടത്തിൽ മറതിയാന അജ്ഞാനമൊരിക്കലുമില്ലൈ. ഇതുവേ രഹസ്യം.

ഇനി മേഘദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദമായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിൽ ആകാശത്തിലേ മേഘാവരണമുണ്ടാനതുപോലെ മായയുണ്ടാച്ചിതു്. മേഘത്തിനുടയതിവലയപ്പോലെ ബുദ്ധിപ്രവൃത്തികളുണ്ടാച്ചിതു്. അന്ത ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ജീവനുണ്ടാച്ചിതു്. മേഘപടലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോലെ ഈശ്വരനുണ്ടാച്ചിതു്. ഇപ്പടി സ്ഥാവരജംഗമംകളാന സകലജഗത്തുമുണ്ടാച്ചിതു്. ഇതു ഗുരുകടാക്ഷത്തിനാലേ വിവേകിത്തു് ആകാശമൊന്നേ സത്യം; മേഘവും മേഘതിവലയുമസത്യം; അതിൽ പ്രതിബിംബങ്കളും മിഥ്യ; എന്നറിന്താപ്പോലെ ശുദ്ധബ്രഹ്മമായിരിക്കപ്പെട്ട തന്നിടത്തിലേ മായയുമവിദ്യയും അതിൽ പ്രതിബിംബിച്ച ജീവേശ്വരസകലജഗത്തും ബ്രഹ്മവിവത്തമെന്നറിയറതേ രഹസ്യം.

ഇനി ശൈലദൃഷ്ടാന്തം. ഒരു ശിലയിലേ ദേവതകാം മനുഷ്യാം മൃഗംകാം പശുപക്ഷിസ്ഥാവരംകാം മുതലാന ചിത്രങ്കളെ വകതിരിക്കിറതേ വെവ്വേറായിരുപ്പാത്താൽ ദേവതിയുങ് മനുഷ്യാം വെവ്വേറായിത്തോന്നും. ഏകമായി പവ്തമായിരുപ്പാത്താൽ പവ്തം നിങ്കലായി ചിത്രഭേദംകളില്ലാതതുപോലെ സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂർണ്ണമായി ബ്രഹ്മാത്മകമായിരിക്കിറ തന്നിടത്തിലേ ഇന്തജഗത്തു കല്പിതമല്ലാമലില്ലയെന്നറിന്തു ഭ്രൂമധ്യാകാശമാകിറ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മരണ്ടാകാശത്തെയും മായയെന്നുതള്ളി പവ്തത്തൈത്തവിര ചിത്രഭേദങ്കളില്ലാതതുപോലെ ചിദാകാശമായിരിക്കപ്പെട്ട തന്നിടത്തിലേ സകലസ്ഥാവരജംഗമമാന

ജഗത്തു സിതാകാശമാകിറ സ്ഫടികപവ്വതത്തെത്തവിര ഇല്ല യെന്നറിയിറതേ രഹസ്യം. സിതാകാശസ്ഫടികപവ്വതമാകിറ ചിത്തു കണ്ണുക്കു തോന്നാതു്. കയ്യിനാൽ പിടിത്താലും പിടിക്ക പ്പെടാതു്. കാതിനാലേ കേൾക്കവേണമെന്നാലും കേൾക്കയൊ ട്ടാതു്. നെഞ്ചിനാലേ നിനയ്ക്കുക്കൂടാതു്. ഇപ്പടിപ്പെട്ട ചിദാകാശ സ്ഫടികപവ്വതത്തെത്തവിര ജഗമില്ലയെന്നറിയിറതേ രഹസ്യം.

ഇനി ഘടജലദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ ഘടംപോലെ സ്ഥൂലശരീരം, ഘടത്തിൽ ജലംപോലെ അന്തഃകരണം, ജല ത്തിലഴുക്കുപോലെ അവിദ്യൈ, ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബം പോലെ ജീവൻ, ഘടത്തിൽ ജലം പൂരിക്കിറതുക്കു മുന്നിരുന്ത ആകാശംപോലെ കൂടസ്ഥർ, വെളിയാകാശംപോലെ ബ്രഹ്മ ചൈതന്യം. ആകയിന്ത ആറുക്കുമനുഭവമെപ്പടിയെന്നാൽ ഘട ത്തിൽ മേന്മേലും ജലംവിടാതെ സൂയ്മുന്നിൽ വൈത്താൽ ജല വുംവററി അഴുക്കുമില്ലാമൽ പ്രതിബിംബാകാശവും പോം. ഘട മുടന്താൽ ഉടനേ ഉള്ളാകാശവും വെളിയാകാശമൊന്നാനാപ്പോ ലെ; അപ്പടിയേ; യാതൊരു വിവേകി ശുദ്ധബ്രഹ്മമായിരിക്കിറ എന്നിടത്തിൽ ഉപാധികല്പിതത്തിനാൽ ഘടംപോലെ സ്ഥൂല ശരീരവും, ഘടത്തിൽ ജലംപോലെ അന്തഃകരണവും, ജലത്തിൽ അഴുക്കുപോലെ അവിദ്യയും, ജലത്തിലാകാശപ്രതിബിംബംപോ ലെ ജീവനും ഇന്ത നാലും കൂടെ കൂടസ്ഥരാകിറ എന്നേ മറൈച്ചു തെന്നറിന്തു ശുദ്ധചൈതന്യമായിരിക്കിറ എന്നിടത്തിലില്ലാത പ്രതിപാദമുണ്ടാകയില്ലൈ എന്ത നിനൈത്താൽ അന്ത വിചാര മാകിറ ജ്ഞാനാഗ്നിതീക്ഷ്ണത്തിനാലേ അന്തഃകരണമാകിറ ജല വും വററി അവിദ്യയെങ്കിറ അഴുക്കുമില്ലാമൽ ജീവനെങ്കിറ ആകാ ശപ്രതിബിംബവും പോം. പരബ്രഹ്മകൂടസ്ഥപ്രകാശമാം. ഘട മുടൈന്തു് ഉള്ളാകാശവും വെളിയാകാശവും ഒന്നാനാപ്പോലെ പ്രാരബ്ധാന്തത്തിങ്കൽ ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരമേയാവൻ. ഇതുവേ രഹസ്യം.

ഇനി ജലദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ മധുരദ്രവശൈത്യത്തു നേക്കുടിന്ത സമുദ്രത്തിൽ വായുവിനാലേ അലയുണ്ടാച്ചു. അല യിനാലേ കുമിളിയും നുരയുമുണ്ടാച്ചിതു. അന്ത അലൈനുരൈ കുമിളിയൈ ശോതിത്തു ഇതിനാതാരമിന്നതെന്നറിയുമളവിൽ മധുര ദ്രവശൈത്യത്തെത്തവിര അലൈനുരൈ കുമിളിയില്ലാതതുപോൽ

അപ്പടിയേ സച്ചിദാനന്ദമായിരിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മസമുദ്രത്തിലേ ജലം വായുവിനാലേ കുളമ്പി അലൈനുരൈ കുമളിയുണ്ടാനതുപോലെ മായയിനാലേ കുളമ്പി സച്ചിദാനന്ദസംബന്ധമാകവേ വ്യാവഹാരികജീവനുണ്ടാനാൻ. മറുപടി അതിൻവഴിയേ നുരൈപോലെ പ്രാതിഭാസികജീവനുണ്ടാനാൻ. ഇതുക്കു നിവൃത്തിയെപ്പടിയെന്നാൽ അന്ത നുരൈ വശമാകിറപോതു അതിലിരുന്ത മധുരദ്രവശൈത്യം അതുകളിലേ കുടിയിരുക്കും വായുവില്ലാമൽപോനാൽ ജലമശയാമൽ അന്ത മധുരംമുതലാനതുകളിലേ കുടിയിരിക്കും. അപ്പടിയേ പ്രാതിഭാസികജീവൻ വ്യാവഹാരികജീവനിലേ ലയം. വ്യാവഹാരികജീവൻ പാരമാർത്ഥികത്തിലേ ലയം. ഇന്ത പാരമാർത്ഥികജീവൻ സച്ചിദാനന്ദത്തിലേ ലയം. സച്ചിദാനന്ദം സ്വയംപ്രകാശബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്കിയിരിക്കിറതെപ്പടിയെന്നാൽ മധുരദ്രവശൈത്യം അലയില്ലാതളവിൽ സമുദ്രത്തിലേ അടങ്കിയിരിക്കിറാപ്പോലെ ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്കിയിരിക്കും എങ്കിറതുക്കു അനുഭവദൃഷ്ടാന്തം—നിദ്രപോകയിൽ സ്വപ്നകല്പിതമായിരുന്ത പ്രാതിഭാസികജീവൻ മിളിത്താലവനേ വ്യാവഹാരികജീവനാനാൻ. വ്യാവഹാരികജീവനുക്കു നാമരൂപം രണ്ടും തള്ളിനാൽ സച്ചിദാനന്ദമയമാനാൽ സച്ചിദാനന്ദം സ്വയംപ്രകാശബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലടങ്കിയിരിക്കുമെന്നറിവതേ രഹസ്യം.

ഇനി നാടകദീപദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ നാടകശാലയിൽ നടുവേവൈത്തിരിക്കിറ ദീപമാനതു നിർവികാരമാകയിരുന്തും നരപതിനടുവേ നാട്യം തന്ത്രിതാളമട്ടളക്കാരരവർകളും നാട്യത്തൊഴിൽ മുതലാനതുകളേയും വിളക്കിവിക്കിൻറാപ്പോലെ അപ്പടിയേ നിർവികാരക്കുടസ്ഥബ്രഹ്മചൈതന്യവും അഹങ്കാരമാകിറ രാജാവെയും ബുദ്ധിയാകിറ കൃത്താടിച്ചിയെയും ഇന്ദ്രിയങ്കളാകിറ താളമട്ടളക്കാരയും അവരവർകളും പണ്ണുകിറ ഇഹലോകപരലോകവ്യവഹാരത്തെയും അതുവതുക്കു സാക്ഷിയാകെയിരുന്തും അതിനാധാരമാകയിരുന്തും വിളങ്കിവിക്കിറാരെങ്കിറതേ രഹസ്യം.

ഇനി പഞ്ചഭൂതദൃഷ്ടാന്തമെപ്പടിയെന്നാൽ പഞ്ചഭൂതത്തിലേ ആകാശമാനതു എങ്കും പരിപൂർണ്ണമായി സകലജഗത്തെയും ആകാരത്തെയും ആനന്ദമാക വിളങ്കിവിത്തു* സകലത്തുക്കും അവകാശംകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കിറാപ്പോലെ ശുദ്ധചൈതന്യമായി ബ്രഹ്മവും വിഭുവാനി എങ്കും പരിപൂർണ്ണമായി സകലത്തുക്കും അവ

* 'ത്തു ത്തൈ' ഖ. പാഠം.

കാശംകൊടുത്തുകൊണ്ടു സകലജഗത്തെയും ആകാരത്തെയും ആനന്ദമാത്രമായി വിളങ്കിവിക്കിറതേ രഹസ്യം. ഇനി വായുവാനതു സകലജഗത്തുക്കുമാധാരമായി തുക്കിയടുത്തു നടത്തിവിച്ചു പ്രാണവായുവിനാൽ പ്രാണധാരണഭോജിപ്പും ഭ്രതവായുവിനാൽ സമസഞ്ചാരമായിരിക്കിറ വായുവേത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും ഒരു അഗ്നിയേ നിലാത്തിരി വിളക്കുത്തിരിയിത്യാദികളാകിറ ഉപാധിയിനാലേ വണ്ണഭേദരൂപഭേദമായി തോന്നിവിക്കിറതു ലോഹിതോഷ്ണസ്വഭാവമായിരിക്കിറ അഗ്നിയേത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലെ ചിത്തൊന്നേ സകലത്തുക്കുമാധാരമാക നടന്താപ്പോലവുമിരുന്താപ്പോലവും ഭുജിത്താപ്പോലവും പേശിനാപ്പോലവും സവ്വസമ്പന്നതമജ്ഞാനവും വിചാരിക്കിറ ചിത്തേത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും വൃത്തിഭേദത്തിനാൽ നാനാവിധവണ്ണഭേദജാതിഭേദരൂപഭേദനാമഭേദവും സകലകാരണത്തുക്കും കാരണമാകവും വായുവിന്നഗ്നിയുടയ ആകാരമാകവും അതിനുടയ വികാരമാകവും ചിത്തേത്തവിര അല്പവുമില്ലെയെന്ന ഒരു ആത്മാവേ സദ്രൂപത്തിനാൽ വിളംകിവിക്കിറാരെന്നറിവതേ രഹസ്യം. ഒരു ജലന്താനേ സമുദ്രമെന്നും നദിയെന്നും കുളമെന്നും വായ്ക്കാലെന്നും അലയെന്നും നുരയെന്നും കുമിളിയെന്നും; ആനതു ജലത്തെത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും പൃഥിവിയൊന്നേ മൺ മലൈ വൃക്ഷങ്കളാനതുപോലെ കുടം കുന്നിൻകരകം ചട്ടി പാനൈ ചെപ്പുകളെന്നും ആനതു മണ്ണെത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും പൊന്നൊന്നേ പലവിധഭ്രഷണങ്കളാക രൂപഭേദനാമഭേദങ്കളാക വിളങ്കിനാലും പൊന്നേവിട്ടു അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും ഇരുമ്പൊന്നേ സകല ആയുധഭേദങ്കളാക രൂപഭേദനാമഭേദങ്കളാക വിളങ്കിനാലും ഇരുമ്പെത്തവിര അല്പവുമില്ലാതതുപോലവും സകലപ്രപഞ്ചാകാരമാക വിളങ്കിറ ജഗത്തും പൃഥിവ്യപ്പുമുതലാന ഭ്രതങ്കളേ അതിനാധാരമാകവും അതിൻവികാരമാകവും വിളങ്കിറ സദ്രൂപമാന ആത്മാവേത്തവിര അല്പവുമില്ലയെന്നറിവതേ രഹസ്യം. ഇപ്പടി പഞ്ചഭ്രതദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇന്ത ദ്വാദശദൃഷ്ടാന്തമാന പന്നിരണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തവും ചൊല്ലിനതുകേട്ട സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാന ശിഷ്യനുക്ക് ആത്മാനുഭവപ്രകരണം ചൊല്ലുകിറാർ.

ആത്മാനുഭവപ്രകരണം.

ആത്മാനുഭവമാവതു ബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലേ ചൊല്ലിയതുകേട്ട നിലൈത്തവിവേകിക്കു തന്നാത്മാ നിജാനന്ദം വെളിയാക മുതലഷ്ടവിധാനന്ദം ചൊല്ലുകിറാർ. അതാവതു വിഷയാനന്ദം ബ്രഹ്മാനന്ദം [1]വാസനാനന്ദം മുഖ്യാനന്ദം നിജാനന്ദം ആത്മാനന്ദം അദ്വൈതാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം ആകെ എട്ട്. ഇതിൽ വനിതാദിവിഷയാഭിലാഷം വന്തൈന്തപോതു ക്ഷണം ബന്ധനിവൃത്തി തോന്നുവതു വിഷയാനന്ദം. നിദ്രാകാലത്തിൽ ബന്ധരഹിതമായി അജ്ഞാനത്തെ വിളങ്കിവിക്കിറതു് അതു ബ്രഹ്മാനന്ദം. നിത്രൈതെളിന്താൽ അന്തക്ഷണത്തിൽ തോന്നുവതു [2]വാസനാനന്ദം. ദ്രവ്യംമുതലാന വസ്തുക്കളെ കൈക്കുവന്തപോതും കെട്ടപ്പോനപോതും ഉപേക്ഷബുദ്ധിയിടത്തിൽ തോന്നുവതു മുഖ്യാനന്ദം. യോഗാഭ്യാസത്തിനാൽ മനോലയമാനവിടത്തിൽ തോന്നുവതു നിജാനന്ദം. പ്രിയമാന വനിതാദിവിഷയാഭിലാഷയിന്മദ്ധ്യയിൽ താനേ പ്രീതിമാനെന്നറിന്തവിടത്തിൽ തോന്നുവതു് ആത്മാനന്ദം. നാമരൂപാത്മകപ്രപഞ്ചമെല്ലാം മിഥ്യൈ ബ്രഹ്മമേ സത്യമെന്ന വിവേകത്തിനാൽ തോന്നുവത് അദ്വൈതാനന്ദം. തത്ത്വമസിവാക്യജനിതമാന അപരോക്ഷജ്ഞാനമേ വിദ്യാനന്ദം. ഇപ്പടിപ്പെട്ടയെട്ടുവകയാനന്ദവും തന്നുടയ സ്വരൂപസ്വഭാവാനന്ദമാക അനുഭവിക്കിറതേ രഹസ്യം.

ഇപ്പടിപ്പെട്ട യോഗിക്കു് അധികാരഭേദമഞ്ചുവിധമായിരിക്കും. അതാവതു കമ്മി മുമുക്ഷു അഭ്യാസി അനുഭവൻ ആരൂഢൻ ആക അധികാരലക്ഷണം അഞ്ചു്. ഇതിൽ കമ്മിയാനവൻ നമുക്കു് ഏതിനാലേ മൂഢത്വം വന്തിതെന്ന [3]തൻവണ്ണാശ്രമത്തിൽ കമ്മത്തെ അറിന്തവൻ നൂറുജന്മത്തിൽ മുക്തനാവൻ. ജഗത്സത്യംതാനെന്നു തെളിന്തു ബാഹ്യകമ്മനിഷ്ഠനായി മൂന്നുജന്മത്തിലേ മുക്തനാകുമവനേ മുമുക്ഷു. സ്വപ്നംപോലെ പ്രപഞ്ചമെല്ലാം മിഥ്യയെന്നു് അഭ്യന്തരത്തിൽ ധ്യാനാദിയുക്തനായി രണ്ടുജന്മത്തിലേ മുക്തനാകുവനവനേ അഭ്യാസി. വ്യവഹാരത്തിലപേക്ഷവിട്ട വിവേകതല്പരനായി ഒരുജന്മത്തിലേ മുക്തനാകുവനവനേ അനുഭവി. വിശ്വവികല്പംതോന്നാമൽ ആത്മജ്ഞാനത്തിൽ സദ്യോമുക്തനേ ആരൂഢൻ. ഇപ്പടി അഞ്ചുവിധമധി

1., 2. 'വാചസ്പത്യാനന്ദം', 3. 'വണ്ണമാത്രത്തിലു' ക. പാഠം.

കാരവും എന്തവേളയിൽ അന്ത അധികാരം വന്തിതോ അപ്പടി അനുഭവിത്തുനിന്നവനേ മുക്തൻ.

ഇപ്പടിപ്പെട്ടവനുക്കു സാധകമാക അഞ്ചുവിധമാക യോഗം ചൊല്ലുകിറാർ. അതാവതു മന്ത്രയോഗം വർഷയോഗം ഭാവയോഗം അഭാവയോഗം മഹായോഗം ആകെയഞ്ച്. ഇതിൽ പ്രണവാദി മന്ത്രാനുസന്ധാനം; പരമാത്മാവിടത്തിലേ അന്തയർത്ഥഭാവനയാൽ മനോലയമാകുവതേ മന്ത്രയോഗം. അന്ത മന്ത്രയോഗസഹിതമായി മനസ്സും വായുവുമൊന്നായിക്കൂടി മൂലാധാരത്തിലിരുന്തു സുഷുമ്നാനാഡിമാർഗ്ഗത്തിൽ ശിരോമദ്ധ്യഗത[2]പരമാത്മാവിനും മനോലയമാകുവതേ വർഷയോഗം. സ്വർഗ്ഗമേ ശിരോദേശം; ദിക്കുകളേ ശ്രോത്രം; ചന്ദ്രസൂര്യരേ നേത്രം; അഗ്നിയേ മുഖം; അന്തരിക്ഷം നാഭി; ഭൂമിയേ പാദങ്കൾ; ഇപ്പടി പരിമിത[3]ജലസ്വയംഭാവരണചിത്തമാകിയ ഈശ്വരനാകിയ ദിവ്യമൂർത്തിയിനുട വിരാട് രൂപത്തൈ ഭാവിത്തു മററുമവൈകളൈ ഒന്നായി വിട്ട് അവൈകൾ ജന്മാന്തരമാന സദ്ദൂപബ്രഹ്മത്തിനുൾ മനോലയമാകുവതേ ഭാവയോഗം. കരണഗോചരമാകാമൽ ബ്രഹ്മാണ്ഡാതീതനിരുപാധികബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിൽ മനോലയമാകുവതേ അഭാവയോഗം. ജഗത്താനതുദയലയമാകിറതെവിടമോ അവിടത്തിൽ മനോലയമാകുവതേ മഹായോഗം. ഇപ്പടി അഞ്ചുവിധയോഗവും ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇനി അഷ്ടാംഗയോഗം ചൊല്ലുകിറാർ. അതാവതു യമം നിയമം ആസനം പ്രാണായാമം പ്രത്യാഹാരം ധ്യാനം ധാരണ സമാധി ആകെ എട്ട്. ഇതിൽ ദേഹേന്ദ്രിയങ്കളിൽ വൈരാഗ്യം യമം; പരതത്വത്തിലെ വിശ്വാസമായി അനുസരിക്കുവതു നിയമം; സകലവസ്തുക്കളിലുമുദാസീനഭാവം ആസനം. ജഗത്തു സകലവും മിഥ്യയെന്നറിയിറതു പ്രാണായാമം. ചിത്തമന്തർമുഖമാനതേ പ്രത്യാഹാരം. താൻ ചിന്മാത്രസ്വരൂപമെങ്കിറ ചിന്തനയേ ധ്യാനം. അന്ത ധ്യാനമനുഭവമാനതേ ധാരണൈ. ധ്യാനം മറന്തതേ സമാധി. ഇപ്പടി അഷ്ടാംഗയോഗം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇപ്പടിപ്പെട്ട സാധകത്തിനാലേ സൂക്ഷ്മവിവേകമുണ്ടാന പുരുഷനുക്കു പഞ്ചാഗ്നിസാധകം ചൊല്ലുകിറാർ. പഞ്ചാഗ്നിയാ

1. 'സ്പരിഷ', 2. 'പരമാത്മതേജസ്സി' ഖ. പാഠം. 3. 'ഭസഭാവരണ' ക. പാഠം.

വതു ഉദരാഗ്നി മന്ദാഗ്നി ക്ഷോഭാഗ്നി കാമാഗ്നി ബദ്ധവാഗ്നി ആകെ അഞ്ചു്. ഇതിൽ വന്തവന്ത പദാത്ഥമെല്ലാം തനക്കുള്ളേ അടക്കിക്കൊണ്ടു മേന്മേലും വേണമെന്പതേ ഉദരാഗ്നി. തീവ്രബുദ്ധിയേകെട്ടത്തു അറിന്തബുദ്ധിയേപോതുമെന്നുംക്കൊണ്ടിരിപ്പതു മന്ദാഗ്നി. അജ്ഞാനസാഗരത്തിൽ മുഴുകി വാരാതപദാത്ഥത്തിന്മേൽ വരവേണമെന്ന ക്ഷോഭമുണ്ടാവതു ക്ഷോഭാഗ്നി. സകലവ്യവഹാരങ്ങളിലേയും ഇച്ഛയുണ്ടായിട്ടു ഇച്ഛിത്ത പദാത്ഥങ്കളിലെ ഒന്നു വാരാവിട്ടാൽ തൻപ്രാണനെ ഉദ്ധരിപ്പനെന്നതേ കാമാഗ്നി. ഇനി സകലേന്ദ്രിയങ്കളും തമക്കുള്ളേ അടക്കിക്കൊണ്ടു സുഷുപ്ത്യവസ്ഥയിൽനിന്നു് അന്നഫലാദികളെ ജീർണ്ണംപണ്ണിവയ്ക്കിറതു ബദ്ധവാഗ്നി. ആകെ ഇന്ത പഞ്ചാഗ്നിയിനുടയ താപത്തുക്കുള്ളും താനിരുന്തും അന്തത്താപങ്കളും തന്നൈ അണ്ടിമലിരിക്കിറവനേ പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തലിരിക്കിറവൻ. ഇപ്പടിപ്പെട്ട സുഖസ്വരൂപാത്മബോധമുടയ വിവേകിക്കു ഷോഡശസമാധി ചൊല്ലുകിറാർ.

അതാവതു സ്ഥൂലശരീരദർശനം സൂക്ഷ്മശരീരദർശനം കാരണശരീരദർശനം ജീവദർശനം സാക്ഷിദർശനം വിരാട്പുരുഷദർശനം ഹിരണ്യഗർഭദർശനം മായാദർശനം ഈശ്വരദർശനം ബ്രഹ്മദർശനം സദ്രൂപദർശനം ചിദ്രൂപദർശനം ആനന്ദസ്വരൂപദർശനം പരബ്രഹ്മദർശനം സർവ്വസാക്ഷി ദർശനംസ്വഭാവദർശനം ഇന്തപ്പ്രതിനാറെയും [1]ഒന്നുവിട്ടൊന്നുനീക്കിക്കാണുകിറതെയും ഇതുകളൈ ദർശിക്കിറ അനുഭവങ്കളെയും ഇതുകളിന്നതിന്ന സമാധിയെങ്കിറതെയും ചൊല്ലുകിറാർ. സ്വരൂപസ്വഭാവത്തൈ അറിന്തു സദ്ഗുരുവിൻ[2]സന്നിധിയിലേ അധികകരുവനായിരിക്കിറ ശിഷ്യൻ കേൾവിപ്പെട്ട. അന്ത കേൾവിപ്പടിക്കു വിവേകപൂർവ്വമാക ധ്യാനിക്കുംപടി ദേഹേന്ദ്രിയത്തിൻവഴിയേ മനസ്സുപോകാമൽ തട്ടുതലിറ സ്ഥൂലശരീരലക്ഷണത്തൈ അറിയിറതേ ഭ്രുതകായ്വസമാധി. സ്ഥൂലശരീരം നീങ്കി സൂക്ഷ്മശരീരകാരണവൃത്തിയൈ അറിയിറതേ വിഷയസമാധി. ഇതു നീങ്ക അന്ധകാരോല്ലാസമയകാരണവിദ്യയൈദർശിപ്പിറതേ ചിത്തനിരോധസമാധി. ഇതും നീങ്കി വൃത്തിലയസ്വഭാവാനുഭവജീവചൈതന്യത്തൈ ദർശിപ്പതേ ബോധസമാധി. ഇതും നീങ്കി വൃത്തിലയത്തെയും ലയസുഖത്തെയും കാങ്കിൻറ സാക്ഷിയേ താനാ

1. 'ഒന്നേ വിട്ട ഒന്നേ', 2. 'സന്നിധിയിലെത്തി പകുവ' ഖ. പാഠം.

നതു ചിത്താനുവിദ്ധസമാധി. ഇന്ത സാക്ഷിജ്ഞാനത്താൽ വിശ്വ
മെല്ലാം അഷ്ടമൂർത്തിവടിവായി അതു താനാനതേ വിശ്വരൂപ
സമാധി. ഇന്ത ജഗത്സ്വരൂപം നീങ്ക കാരണവിശ്വരൂപാകാര
മായി അതു താനാനതേ വിശ്വവ്യാപകസമാധി. ഇതു നീങ്കി
വൃത്തിയറവു ശുദ്ധസ്ഫടികംപോൽ നിർമ്മലമാന മായൈതാനാന
ഈശ്വരൻ താനാനതേ വിശ്വലയസമാധി. ഇന്ത നിർമ്മല
ത്തിൽ അഴന്തി അതീതസുഖം ജനിത്തു ഇന്ത സ്വരൂപമാന
ഈശ്വരൻ താനാനതേ ശിവജ്ഞാനസമാധി. ഇതുനീങ്കി പ്രപ
ഞ്ചലയനിർമ്മലസുഖസ്വരൂപത്തൈ അറിന്തു് ഈശ്വരസാക്ഷി
താനാനതേ [1]സത്താനുവിദ്ധസമാധി. ഇതു നീങ്കി വളുതയിൽ
തോന്നും പാമ്പു പൊയ്യായി അധിഷ്ഠാനവളുതയൈ സത്യമെന്നു
കണ്ടാപ്പോലെ സകലപ്രപഞ്ചനാമരൂപവർണ്ണാത്മകമാന രൂപവും
പൊയ്യായി അധിഷ്ഠാനമാന സദ്വിവേകംതാനാനതേ തത്പ
ലയസമാധി. ഇതും നീങ്കി ചിദ്രൂപവ്യാപകമാന ചിദാകാരം
താനാനതേ സവികല്പസമാധി. ഇതു നീങ്കി പൂർണ്ണാനന്ദം
താനാനതേ ആനന്ദവേദ്യസമാധി. ഇതും നീങ്കി ആനന്ദസുഖ
സ്വരൂപമാന പരബ്രഹ്മം താനാനതേ നിർവികല്പസമാധി.
ഇതുനീങ്കി ആനന്ദത്തെയും ആനന്ദസ്വരൂപത്തെയും കണ്ടു സർ
സാക്ഷിതാനാനതേ സഞ്ചാരസമാധി. ഇതു നീങ്കി സർസാക്ഷി
താനായിരിക്കിറ അനുഭവവും മറവു സ്വഭാവമായിരിക്കിറതേ
അത്യുദ്ധസമാധി.

ആകെ ഷോഡശസമാധി ചൊല്ലിയതുകേട്ട ശിഷ്യൻ ശങ്ക
പണ്ണുകിറാൻ; അതാവതു് അദ്വൈതമായിരുന്തും ദ്വൈതം
പോലെ എപ്പടി പ്രകാശിക്കിറാരെന്നു ശങ്കവര ചൊല്ലുകിറാർ.
അഗ്നിക്കു ഉഷ്ണത്വം വേറില്ലാതതുപോലെ ജഗത്തായി പരിണമി
ച്ചിരിക്കിറ ചിത്തുക്കും അനുഭവത്തുക്കും വേറില്ലൈ. താമരയുംം
വാസനയുംം വേറില്ലാതതുപോലെ അനുഭവത്തുക്കും അഹങ്കാര
ത്തുക്കും വേറില്ലൈ. മൈയുംം കറുപ്പുക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ
അഹങ്കാരത്തുക്കും ജീവനുക്കും വേറില്ലൈ. പാലുക്കും വെള്ള
യുംം വേറില്ലാതതുപോലെ ജീവനുക്കും മനസ്സുക്കും വേറില്ലൈ.
സൂര്യനുക്കും പ്രകാശത്തുക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ മനസ്സുക്കുമിന്ദ്രിയ
ത്തുക്കും വേറില്ലൈ. മുളകുക്കും എരിപ്പുക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ

1. 'സത്താനുവില്ലാ' ക. പാഠം.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളുക്കും ദേഹത്തുക്കും വേറില്ലൈ. കരിമ്പുക്കും ഇനിപ്പുക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ ദേഹത്തുക്കും ജഗത്തുക്കും വേറില്ലൈ. ജലത്തുക്കും അലൈക്കും വേറില്ലാതതുപോലെ ജഗത്തൈത്തവിര ഒന്നുമില്ലൈ. ആകയാൽ സകലജഗത്തുക്കും ബ്രഹ്മവിവർത്തം ചിന്മാത്രമേ ജഗത്താകെ വിളങ്കുതെന്നു ചൊല്ലു. ആനാൽ ജനനമരണപുണ്യപാപമെപ്പടി ഉണ്ടാകുതെന്നു ശങ്കവരച്ചൊല്ലുകിറാർ. സകലജീവാളും താങ്കൾം ചിന്മാത്രസച്ചിത്രൂപമായിരുന്തും അതൈ മറന്തു ജീവരാശി ആനാർകൾം. അന്ത ജീവാളുക്കു ജനനമരണങ്കൾം വരുകിറതുക്കു പുണ്യപാപം കാരണം. പുണ്യപാപത്തുക്കു മനസ്സു കാരണം. മനസ്സുക്കു വാസന കാരണം. വാസനയുക്കു [1]വിഷയം കാരണം. [2]വിഷയത്തുക്കു നിനൈത്തറിയിറജ്ഞാനം കാരണം. നിനൈത്തറിയിറജ്ഞാനത്തുക്കു നിനൈയാതിരിക്കിറജ്ഞാനം കാരണം. നിനൈയാതിരിക്കിറജ്ഞാനമേനിനച്ച വിഷയംപോലെ വിളങ്കുതു. അന്ത വിഷയമേ വാസനൈ. വാസനയേ മനസ്സ്. അന്ത മനസ്സേ ഇഹപരകല്പിതത്തിനാൽ പുണ്യപാപങ്കളാകുത്. പുണ്യപാപങ്കളേ ജനനമരണങ്കളുക്കു കാരണമാവത്. ആകയാൽ ജ്ഞാനമേനിനച്ച വിഷയത്തൈപ്പോലെ വിളങ്കുതെന്നു ദൃഢനിശ്ചയമായി വിഷയത്തൈ ജ്ഞാനമെന്നറിന്താൽ വിഷയമേ ഇല്ലൈ. വിഷയമില്ലാതതിനാലേ വാസന ഇല്ലൈ. വാസന ഇല്ലാതതിനാലേ മനസ്സില്ലൈ. മനസ്സില്ലാതതിനാലെ പുണ്യപാപങ്കളില്ലൈ. പുണ്യപാപങ്കളില്ലാതതിനാലേ ജനനമരണങ്കളില്ലൈ. ജനനമരണങ്കളറവിടമേ മോക്ഷമെന്നു ചൊല്ലു. ആനാൽ ബന്ധമുണ്ടാക്കിനാലല്ലോ മോക്ഷം വരവേണം. ആത്മാ സ്വയംപ്രകാശമായി നിത്യമുത്തരംകിറതൈപ്പടിയെന്ന ശങ്കവര അവരുക്കു ഒരുക്കാലും ആവരണമില്ലയെന്നു ചൊല്ലുകിറാർ. സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂർണ്ണമായി അദ്വിതീയബ്രഹ്മമായിരിക്കിറ ആത്മാവിനിടത്തിലേ മറപ്പൊരുക്കാലുമില്ലൈ. അത് എപ്പടിയെന്നാൽ അന്ത മറപ്പേ ആവരണം. അന്ത ആവരണമില്ലൈ എങ്കിറതു ചൊല്ലുകിറോം. സത്തംശത്തുക്കു ആവരണമംഗീകരിച്ചാൽ പ്രപഞ്ചത്തുക്കു് അധികാരജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. ചിത്തംശത്തുക്കു് ആവരണമംഗീകരിച്ചാൽ നാനാരൂപമെങ്കിറ ജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. ആനന്ദത്തുക്കു് ആവരണമെന്നാൽ ക്ഷണികസുഖപ്രവൃത്തിക്കു ജ്ഞാനമില്ലാതിരിക്കവേണം. നിത്യ

---

* 1. 'ദൃശ്യം' ക. പാഠം. 2. 'വിഷയം' എന്നിടത്താക്കു ദൃശ്യം എന്നു പാഠമുള്ളതും കാണുന്നു. 3, 'ഉണ്ടാകിയെല്ലോ' ഖ. പാ ൦.

ത്തുക്ക് ആവരണമെന്നാൽ അറിവു പ്രകാശമില്ലാമലിരിക്ക വേണം. പൂർണ്ണത്തുക്ക് ആവരണമെന്നാൽ ആഗമാദിപ്രപഞ്ച ത്തിൽ അറിവില്ലാതിരിക്കവേണം.

ഇപ്പടി സച്ചിദാനന്ദികൾക്ക് ആവരണമില്ലയെന്ന ചൊല്ല ഇതുക്ക് അനുഭവമെപ്പടിയെന്ന ശങ്കവര അനുഭവം ചൊല്ല കിറാർ. സദ്രൂപമാനതു് അറിവേൻ, അറിയേൻ, അറിന്തേൻ എമ്പതിലും കാമാദിപ്രവൃത്തികാം തോന്നുകിലും തോന്നാപ്പിറ ക്കിലും ജാഗ്രത്താദിഅവസ്ഥകളിടത്തിലും തനക്കൊന്നിലും വാ സനയില്ലാമൽ ഉണ്ടെന്നിരുന്തു വിളങ്കിവക്കിറ ജ്ഞാനമേ സദ്രൂ പം. ഇനി ചിദ്രൂപമാവതു സർവാവസ്ഥകളിലും വിഷയങ്കളിലിട വിടാമൽ അന്ത ഇടാതിരട്ടറിവതേ ചിദ്രൂപം. ആനന്ദരൂപമാവതു്, പരമപ്രീതിക്കു വിഷയമാകുംജ്ഞാനമേ. ആനന്ദരൂപമായെപ്പോതും ഉദയമായിരിപ്പതേ നിത്യസ്വരൂപം. സർവാത്മകം സാധകമാ കയിനാൽ സർവസമ്പന്നതജ്ഞാനമേ പരിപൂർണ്ണതം. ഇപ്പടി സകല പ്രപഞ്ചാകാരത്തേയും വളൈതയിൽതോന്നും പാമ്പുക്ക് അധി ഷ്ഠാനം, വളൈതയൈത്തവിര പാമ്പില്ലാതതുപോലെ സച്ചിദാനന്ദ ത്തൈത്തവിര നാമരൂപമില്ലയെന്ന ചൊല്ല എപ്പടി വിവേകി ത്തറിന്താലും നാമരൂപമേ മുന്നിക്കിറതു. സച്ചിദാനന്ദങ്കൾ തോന്നയില്ലയെന്ന ശിഷ്യൻ കേൾക്ക കണ്ണാടിയൈ പാക്കുറ പുരുഷനുക്കു കണ്ണാടി മുതൽതോന്നി രൂപം പിറകു തോന്നിനാ പ്പോൽ, അപ്പടിയെ എന്തവിഷയത്തൈ പാക്കുമിടത്തിലും സച്ചി ദാനന്ദമാകവെ മുതൽതോന്നി അതിൽ ആഭാസമാക നാമ രൂപം തോന്നും. കണ്ണാടിയിൽ തോന്നും ആഭാസമുഖത്തൈ യഥാ ർത്ഥമുഖമല്ലാവെന്ന തള്ളുകിറാപ്പോലെ ഇപ്പടി സകലപ്രപഞ്ച നാമരൂപത്തുക്കും സച്ചിദാനന്ദനിത്യപരിപൂർണ്ണമേ കാരണമെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. ആനാൽ അറിയിറത് അറിവ് അറിയപ്പെട്ടം പൊരുൾ മൂന്നായ ജ്ഞാതൃജ്ഞാനജ്ഞേയമായിരിക്കിറതേതെന്ന ശങ്കവര അപ്പടിയില്ലൈ ചൈതന്യവിളക്കമേ എന്നുചൊല്ലുകിറാർ. അതെപ്പടിയെന്നാൽ മൂലാഹങ്കാരത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവ ചൈതന്യമേ ജ്ഞാതൃ, മനസ്സിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവചൈത ന്യമേ ജ്ഞാനം, ഭ്രൂതാദിവിഷയങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുറ ജീവ ചൈതന്യമേ ജ്ഞേയം. ഇപ്പടി മൂന്പടിയങ്കവിളങ്കിറ ചൈതന മേയല്ലാമൽ ചൈതന്യത്തൈത്തവിര ചൈതന്യമില്ലയെന്ന ചൊല്ല

പ്പെട്ടം. ആനാൽ ബാഹ്യാന്തരമെന്നറി. അഹങ്കാരമേതോയെന്ന ശിഷ്യൻ കേൾക്കെ അഹങ്കാരം അചേതനം; ആത്മവിളക്കം താനേയെന്ന അവർ ചൊല്ലുകിറാർ; അചേതനമാന അഹങ്കാര വിഷയത്തെ എപ്പടി അറിയുമെന്നിൽ കാന്തത്തിനിടത്തിൽ ഊശി അശവത്തുപോലവും വെയിലിൽ പിടിത്ത കണ്ണാടിയിനാൽ ഉഠംവീട്ടിൽ ഇരുൾ വെളിയാവതുപോലവും ഇപ്പടിയേ പ്രത്യഗാത്മ ചൈതന്യത്തിൽ സച്ചൈതന്യപ്രതിബിംബത്തിനിടത്തിൽ പ്രതി ബിംബിച്ച [1]ജീവനാന അഹങ്കാരമേ ബാഹ്യവിഷയത്തെ അറി കൈക്കു ജാഗ്രത്സപ്നങ്കളിടത്തിലെ സഞ്ചരിത്തു സുഷുപ്തിയിനിട ത്തിലടങ്കിയിരുക്കും. ഇതുക്കു ഉപമാനം എപ്പടിയെന്നാൽ അഹ ങ്കാരം അഭാവമാന സുഷുപ്തിയിൽ അവിദ്യയെന്നും ഉഠംമനൈയും ച്ചുവരിൽ വാതലിൽ നിദ്രയെന്നുംകവാടംമൂടി നിഷ്പ്രപഞ്ചസ്വരൂപ മാന തന്നെത്താനേ വിളങ്കിയിരുപ്പതേ പ്രത്യാഹാരം. ശോധന യാകും മറും കാലകമ്മപ്രേരകത്തിനാൽ താമസമാന [2]നിദ്രയിൽ വാതൽതുറന്തു സാത്വികാഹങ്കാരമെന്നും സ്ഫടികമണിയിൽ പ്രത്യാ ഹാരം. പ്രതിബിംബകല്പിതമായി ജീവനെമ്പിച്ചുകൊണ്ട സപ്നാ വസ്ഥയെന്നും നടുമനൈ വാതലിൽ വിളങ്കിയ പത്തും ഇന്ദ്രിയങ്ക ളെന്നും [3]ചാളത്തിൽപുറപ്പെട്ട ജാഗ്രാവസ്ഥയെന്നും ബാഹ്യകമ്മം പ്രകാശിക്കും. മറും അന്ത കാലകമ്മപ്രേരകത്തിലിരുന്ത നിദ്രയെ ന്നും കവാടംമൂടിന ഉടനേ അന്ത അഹങ്കാരമെന്നും സ്ഫടികമണി [4]പ്രകാശത്തുക്കു കാരണമാന അവിദ്യയുള്ളടങ്കിനയുടനേ ജാഗ്ര ത്സപ്നങ്കൾ രണ്ടും മനകളന്ത അഹങ്കാരമണിയിനിടത്തിലേ പ്ര തിഫലിച്ചിരിക്കുന്നതു ചിത്തദീപപ്രകാശംപോന്നതു തനക്കു മൂല ഭ്രതമാന പ്രത്യാഹാരപ്രദീപത്തിനിടത്തിലേ ഏകമായിരിക്കും. ഇപ്പടി ജാഗ്രത്സപ്നസുഷുപ്തിയിലേ അഹമെന്നും ഭാവാഭാവങ്കളിൽ വ്യവഹാരനായിരിക്കും ആത്മാവൊരുവൻ വേറെ നിർവികാരനായി രിപ്പൻ. അന്ത നിർവികാരരാന ആത്മസന്നിധാനത്തിൽ അഹങ്കാര കാന്തത്തിനാൽ മുന്നയംപോലെ അചേതനമേ ശരി. ആത്മാ വാന സ്വയംപ്രകാശമാന പൈക്കു. അവരെത്തവിര അഹം കാരമേയില്ലയെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. ആനാലന്ത അഭ്യാസമെ പ്പടി വരുകിറതെന്ന കേൾക്ക കിളിഞ്ചിലെ വെള്ളിയെന്നാ

1. 'ജഡമാന'ഖ. ഗ. പാഠം. 2. 'നിദ്രവര പാഠരുത്തു' ഖ. ഗ. പാഠം.
3. 'ചാളരത്തിൽ' ക. പാഠം. 4. 'ദിശയ്ക്ക്'

പ്പോലവും കട്ടയെ കള്ളനെന്നാപ്പോലവും; അദ്ധ്യാസം നാലു വിധമുണ്ട്. അതാവതു മിഥ്യാദ്ധ്യാസം ഇതരാദ്ധ്യാസം ഇതരേതരാദ്ധ്യാസം സത്യാദ്ധ്യാസം ആക നാലു. ഇതിൽ അഗ്നിസംയോഗത്തിനാൽ ജലത്തുക്കു ഉഷ്ണം വരുവതുപോലെ പ്രത്യഗാത്മാവാന തന്നിടത്തിൽ ആടുവേൻ പാപ്പേൻ നിനൈപ്പേൻ ഇപ്പടി അറിവുശക്തികളുണ്ടാകിയ സ്ഥൂലശരീരമേ മിഥ്യാദ്ധ്യാസം. ഇന്ദ്രിയവർഗ്ഗമേ ഇതരാദ്ധ്യാസം അന്തഃകരണമേ ഇതരേതരാദ്ധ്യാസം. മൂലാഹങ്കാരമേ സത്യാദ്ധ്യാസം. ഇന്ത അദ്ധ്യാസചതുഷ്ടയത്തിനുടയനാൽ ആത്മാ പ്രകാശമേയെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. ആനാലിതുക്കു സാധകമേതെന്ന കേൾക്ക. [1]സകലസന്ന്യാസ്തവുംകൂടി വൈരാഗ്യം ഉപരതി ജ്ഞാനം എന്ന മൂന്നവിധമായിരുക്കും. ഇന്ത മൂൻറുക്കും ഹേതു, സ്വരൂപം, കായ്യം, അവധി, ഫലം എങ്കിൻറവൈത്തും വെവ്വേറായിരിക്കും.

അതെപ്പടിയെന്നാൽ വൈരാഗ്യത്തുക്കു ഹേതു വിഷയത്തുക്കു ദോഷദൃഷ്ടി, സ്വരൂപം അലോചികം, കായ്യം തിരുമ്പ അശവരാതിരിക്കിറതു, അവധി ബ്രഹ്മലോകപരിയന്തം തിരുമ്പായെണ്ണുതൽ, ഫലം ബ്രഹ്മലോകം. ഇനി ഉപരതിക്കു ഹേതു അഷ്ടാംഗയോഗം, സ്വരൂപം ചിത്തനിരോധനം, കായ്യം വ്യവഹാരക്ഷയം, അവധി സുഷുപ്തിയൈപ്പോലെ ശരീരത്തെ മറൈത്തൽ, ഫലം ബ്രഹ്മലോകം. ഇനി ജ്ഞാനത്തുക്കു ഹേതു ശ്രവണമനനാദികം, സ്വരൂപം ശക്തി, മിഥ്യാഭാവനൈ, കായ്യം അഹങ്കാരാകൃതി തിരുമ്പ വരാമലിരുക്കിറതു, അവധി മുൻ ദേഹമേ താനെന്നറിന്താപ്പോല ബ്രഹ്മമേ താനെന്നിരിക്കിറതു, ഫലമാകിറതു മോക്ഷം. ഇപ്പടി വൈരാഗ്യം, ഉപരതി, ജ്ഞാനം മൂന്നെയും അഭ്യസിത്തു ഇതിൽ വൈരാഗ്യം ഉപരതി രണ്ടും ജ്ഞാനാനുഭവത്തുക്കു സാധകംപണ്ണി ജ്ഞാനമേ ജ്ഞാനമുഖ്യസാധനമെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. പിന്നെയും ആത്മാനുഭവം ദൃഢമായ വാക്യത്രയം ചൊല്ലുകിറാർ.

വാക്യത്രയം ആവതു നാഹം, കോഹം, സോഹം. ഇതിൽ നാഹമാകിവൊക്യം ഇന്ത തോന്നുകിറ ജഗത്തും ദേഹവും നാനല്ല വെങ്കിറതു. കോഹമാകിറതു നാനാരോ എങ്കിറതു. സോഹമാകിറതു [2]നാൻ താൻതാനേയെങ്കിറതു. ഇതുക്കു വിവരം എപ്പടി

1. 'സന്ന്യാസ്ത' ഖ, ഗ, പാഠം. 2. 'നാൻ താനെങ്കിറത്' പാഠം.

യെന്നാൽ നാഹമാകിറ വാക്യത്തുക്കു പ്രകൃത്യാത്മകമാന ജഗത്തു. ദേഹേന്ദ്രിയവർഗ്ഗം ആത്മാവിനിടത്തിൽ എപ്പടി കല്പിതമെന്നാൽ പുരുഷനൈ അനുസരിത്തു തോന്നുകിറ സ്വരൂപം. അന്തപ്പുരുഷനൈ തവിരവുമല്ലാമൽ അന്ത നിജപുരുഷനുമല്ലാമൽ തോന്നിവിത്താൽ തനക്കുള്ളെ അടങ്കിറ അന്ത വാച്യരൂപമാന സ്വപ്നപ്പെപ്പടിയോ അപ്പടിയേ സത്യജ്ഞാനാനന്തക്രടസ്ഥചൈതന്യത്തിനിടത്തിലേ ഭിന്നവുമല്ലാമൽ ബ്രഹ്മസ്വരൂപവുമല്ലാമൽ അവിചാരത്തിനാലേ തോന്നിക്കൊണ്ടേ താമസസാത്വികഭേദത്തിനാലേ വിദ്യാവിദ്യാത്മകമായി അന്ത വാച്യസ്വരൂപത്തിനാലേ ആവരണരൂപമാന ജഗത്താകൃതിയൈ മിഥ്യയെന്നു വകുത്തറിയിറതു നാഹമെങ്കിറ വാക്യത്തുക്കു അർത്ഥം.

ഇനി കോഹമെങ്കിറ വാക്യവിചാരം:—കോഹമെന്നാൽ നാനാരോ എങ്കിറതു്. അതെപ്പടിയെന്നാൽ നാഹമെങ്കിറപദത്തിനാലേ അഹങ്കാരാദിദേഹേന്ദ്രിയപ്രപഞ്ചത്തെ നാനല്ലവെന്നു തുണികരിച്ചു ഗുരുസന്നിധാനത്തിലേനിന്നു നാനാരോവെങ്കിറവനാൽ കട്ടയൈ കള്ളനെങ്കിറാപ്പോലെ സംശയാത്മകനുമല്ല. നാനാരോയെങ്കിറ നിശ്ചയാത്മകനുമല്ല. ഇപ്പടി കോഹമെങ്കിറ വാക്യമുടത്താനവൻ ഗുരുമഹാവാക്യപ്പേർബോധയിനാലേ ദൃഢമായറിന്തു അന്ത അർത്ഥത്തിനാലേ നിശ്ചയാത്മകനായി ദൃഢനായി സോഹമെന്നു നില്പൻ.

അതെപ്പെടിയെന്നാൽ കണ്ണാടിയിലേ വിപരീതമാക പ്രതിബിംബങ്കളെപ്പടി തോന്നുകിറതോ അപ്പടിയേ അക്ഷയഹഷ്യാമൃതസുഖസ്വരൂപക്രടസ്ഥർചൈതന്യത്തിനിടത്തിലേ ബുദ്ധിയെങ്കിറ കണ്ണാടിയിലേ ജഡാന്യതദുഃഖിസ്വഭാവമായി പ്രതിബിംബിച്ചു ചിദാഭാസൻ അന്ത കർമ്മഭേദത്തിനാലേ നാനാവിധത്തിനുടനേ ക്രൂടി സഞ്ചരിക്കിറ ഭ്രമയൈ ഇന്ത മഹാവാക്യഭേദത്തിനാലേ വിരുദ്ധാംശത്തൈത്തള്ളി അന്നമയകോശമാന സ്ഥൂലശരീരവും അതുക്കുള്ളാന പ്രാണമയമനോമയവിജ്ഞാനമയമാന ലിംഗശരീരവും അതുക്കുള്ളാന ആനന്ദമയമാന കാരണശരീരവും വേറുപണ്ണി അതുക്കുള്ളേ ഇരിക്കിറ തത്പദസ്വരൂപമാന പ്രത്യഗാനന്ദക്രടസ്ഥർചൈതന്യത്തുക്കും വിശ്വസാക്ഷിയാന അദ്വൈതാനന്ദബ്രഹ്മചൈതന്യത്തുക്കും ഗുരുകാരുണ്യരൂപമാന മഹാവാ

ക്യബലത്തിനാലേ ഐക്യമറിഞ്ഞു് ഒപ്പില്ലാതാനന്ദസ്വരൂപനായി സോഹമെന്നു നില്പൻ.

ഇപ്പടി വാക്യത്രയം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇനി ആത്മാനുഭവം ദൃഢമാക ഷട്സമാധി ചൊല്ലുകിറാർ. ഷട്സമാധിയാവതു ദൃശ്യാനുവിദ്ധസമാധി സത്താനുവിദ്ധസമാധി നിർവികല്പസമാധി ആക മൂൻറ്. ഇന്ത മൂൻറും വാക്യാത്ഥഭേദത്തിനാലേ ആറുസമാധിയാകയിരുക്കും. അതിൽ വാക്യദൃശ്യാനുവിദ്ധമാവതു ഘടാദിവിഷയാദിയെല്ലാമൊന്നേ, ഒന്നാനാലും തനിത്തനിയേ [1]വികല്പനയാക കുറിക്കയിനാൽ നാമരൂപങ്കളെന്ന രണ്ടംശത്തെയും പിരിത്തുത്തള്ളി അവകളെ അദ്ധ്യാദിപ്രിയമെന്നും സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മാനുസന്ധാനം ചെയ്യതേ ബാഹ്യദൃശ്യാനുവിദ്ധം. ഇതു സവികല്പസമാധി. ഇനി സത്താനുവിദ്ധമാവതു് **അഖണ്ഡ** സച്ചിദാനന്ദാദ്വിതീയസ്വരൂപമാനതേ ബ്രഹ്മം. ബ്രഹ്മമെന്ന ധ്യാനിപ്പതേ ബാഹ്യസത്താനുവിദ്ധം. ഇതും സവികല്പസമാധി. ഇനി ഇന്ത സമാധി രണ്ടും അഭ്യാസബലത്തിനാൽ ബ്രഹ്മാനന്ദ സുഖത്തിനിടത്തിലേ മനസ്സു മഗ്നമായി അലവില്ലാത സമുദ്രം പോലെ നിശ്ചലാത്മകമായിരിപ്പതേ ബാഹ്യനിർവികല്പസമാധി. ബാഹ്യസമാധി മൂന്നും ചൊല്ലി. ഇനി ആഭ്യന്തരസമാധി മനസ്സുകല്പനകളേ [2]ദൃശ്യകർം അതുക്കു സാക്ഷികൻ എന്നും **അനുസന്ധാ**നമേ ആഭ്യന്തരദൃശ്യാനുവിദ്ധസമാധി. ഇതു സവികല്പസമാധി. അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദം അദ്വൈതസ്വയംപ്രകാശമേ താനെന്നും ചിന്തനചെയ്യതേ ആഭ്യന്തരസത്താനുവിദ്ധം. സവികല്പസമാധി സപാനഭ്രതിരസവിവേകത്തിനാൽ ദൃശ്യശബ്ദങ്കളെ വേറുചെയ്തു നിവാതസ്ഥലദീപംപോലെ നിഷ്കമ്പരൂപമാക ഇരിപ്പതേ ആഭ്യന്തരനിർവികല്പസമാധി. ഇന്ത ആറുവകസമാധികളിക്കാലം കഴിത്തിരുന്ത യോഗീശ്വരൻമനസ്സെങ്കെയെങ്കെ സഞ്ചരിത്തിതു് അവിടമവിടമേ സമാധിയെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം.

ഇനി സകലവേദാന്തശാസ്ത്രത്തുക്കും ആറുലിംഗത്തിനാലേ ആത്മാ അദ്വൈതചിന്മാത്രരെന്ന വിചാരംപണ്ണവേണമെന്ന ശ്രവണാദികർം ചൊല്ലുകിറതെപ്പടിയെന്നാൽ ശ്രവണം മനനം നിദിധ്യാസനം എന്ന മൂന്ന സാധനം. ഇതിൽ പ്രത്യഗാത്മാവും

1. 'വികല്പാംശകമാക' ക. പാഠം. 2. 'അതുക്കു സാക്ഷിവിഷയങ്കർം' ഖ. ഗ. പാഠം.

ബ്രഹ്മവും ഐക്യമെന്നും ഉപനിഷത്തുവാക്യം താത്പര്യം ചെയ്യുതേ ശ്രവണം. അന്ത ശ്രുതിവാക്യാർത്ഥം ചിന്തന ചെയ്യുതേ മനനം. അന്ത ശ്രവണമനനങ്കളിൽ ചിത്തം നിശ്ചലമാകയിരിപ്പുതേ നിദിദ്ധ്യാസനം. ശ്രവണത്തിൽ ഉത്ഭവജ്ഞാനത്തിനാൽ ആത്മസാക്ഷാത്കാരമാക യിരുക്കും. അകയിനാൽ ശ്രവണമേ മുഖ്യം. മനനനിദിദ്ധ്യാസനങ്കൾ സഹകാരികളായിരിക്കുന്നതിനാൽ അമുഖ്യം; അന്ത രണ്ടും അഹങ്കാരങ്കളാക്കും. അതെപ്പടിയെന്നാൽ അത്ഥപ്രകാശമാന ദീപം വായുവിനാലേ ചലനപ്പെട്ടും. വായു വാരാതപടിക്കു മറവു കെട്ടുവതുപോലേ മനനം തെരിയ പ്രകാശം ചെയ്യുതേ നിദിദ്ധ്യാസനം. അകയാൽ മനനം നിദിദ്ധ്യാസനം രണ്ടും സഹകാരികളാകയാൽ മദ്ധ്യമം. ശ്രവണമേ മുഖ്യം. സകല വേദാന്തത്തുക്കും ആറുലിംഗത്തിനാൽ താത്പര്യം ചെയ്യുമെങ്കിറ അന്ത ആറു ലിംഗമാവതേതെന്നാൽ ഉപക്രമോപസംഹാരം ഇതു രണ്ടുംക്കൂടി മുതൽലിംഗമൊന്ന്, അഭ്യാസം രണ്ട്, അപൂർവ്വത്വം മൂന്ന, ഫലം നാല്, അർത്ഥവാദം അഞ്ച്, ഉപ്പത്തി ആറ്. ഇതിൽ സൃഷ്ടിക്കു മുന്നിരുന്ത ജഗത്തു നാമരൂപരഹിതമായി സത്താമാത്രമാകവേ ഇരിക്കുന്തെന്ന പ്രതിപാദിക്കുറതേ ഉപക്രമം. ഉപസംഹാരമാവതു തോന്നുകിറ സകലജഗത്തും അന്ത ചിത്തിനുടയ സ്വരൂപമേ അതുവേ സത്യം അതുവേ ആത്മാവെന്ന പ്രതിപാദിക്കുറതു്. ഇതുരണ്ടും അദ്വിതീയകാത്മാവായോ പ്രതിപാദിക്കിറത് മുതൽലിംഗം. ഇനി അഭ്യാസമാവതു പ്രത്യഗാത്മാവേ ബ്രഹ്മമെന്നു തിരുമ്പത്തിരുമ്പ ഒൻപതുതരം ഉപദേശിക്കിറതു്. ഇതു് അഭ്യാസം രണ്ടു്. അപൂർവ്വമാവതു് പ്രത്യഗാത്മാവുക്കു പ്രത്യക്ഷാദിപ്രമാണം ചൊല്ലുവതേ അപൂർവ്വത്വം മൂന്ന. ഫലമാവതു് ആത്മാവൊരുവനൈ അറിവതുക്കാക സകലവും അറിയപ്പെട്ടുവതേ ഫലം നാലു്. അർത്ഥവാദമാവതു്, ഏന്ത വസ്തു കേട്ടതിനാലേ കേളാതവസ്തു കേൾക്കപ്പെട്ടുകിറതു്, ഏന്ത വസ്തുവേ മനനംപണ്ണിനതിനാലേ വസ്തു മനനംപണ്ണപ്പെട്ടുകിറതു്, ഏന്തവസ്തു അറിന്തതിനാലേ അറിയപ്പെടാതവസ്തു അറിയപ്പെട്ടുകിറത്, ഇതു് അദ്വിതീയാത്മാവിനിടത്തിലേ താത്പര്യമാനപടിയിനാൽ അർത്ഥവാദം അഞ്ചു്. മണ്ണിനാലെ പിറന്ത ഘടാദികളും പൊന്നിനാലേ പിറന്ത ഘടാദികളും ഇരുമ്പിനാലേ പുറന്ത ആയുധാദികളും കാരണത്തെ വിട്ടു പുറംപാകത്തോന്നിനാലും ഇന്ത കായ്യങ്കൾ പേച്ചുമാത്രമേ

അല്ലാമൽ അല്പവും ഇല്ലാതതുപോലെ കാരണവ്യതിരിക്തമാക
ക്കായ്മിലൈ എങ്കിറതു ഉല്പത്തിയെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. പ്രത്യക്ഷ
മാകത്തോന്നുകിറ ജഗത്തു പ്രത്യഗാത്മാവിനുടയ വികാരമാകയാൽ
ജഗത്തുക്കും പ്രത്യഗാത്മാവുക്കും അദ്വിതീയത്വം കാട്ടിവിക്കിറതു്.
ആകയാലിതു് ആറുലിംഗം. ഇപ്പടി ആറുലിംഗത്തിനാലും വേദാ
ന്തങ്കളുക്കും താത്പര്യമറിന്താൽ ശ്രവണമാത്രത്തിനാലേ മോക്ഷ
മെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം നിശ്ചയാത്മകമാകിറ വഴിക്കു ജ്ഞാനഭ്രമി
കളേഴും ചൊല്ലുകിറാർ. അതാവതു സുപേക്ഷൈ വിചാരണൈ
ധന്യമാനിശം *സത്വാദ്ഭക്തി സംസക്തി പദാർത്ഥഭാവനൈ
തുര്യം ആക ഏഴ്; ഇതുക്കു വിവരം; നാനെന്നത്തിനാലേ മൂഢനാ
നേനെന്ന ശാസ്ത്രനിർണ്ണയമാന വൈരാഗ്യത്തുടനേ കൂടിക്കൊണ്ടു
മോക്ഷം വേണമെങ്കിറതു സുപേക്ഷൈ. ശാസ്ത്രത്തെയും ശാസ്ത്രം
ചൊന്ന പെരിയവർകളെയും വിടാമൽ വൈരാഗ്യത്തുടനേ സച്ഛാ
സ്ത്രവിചാരം പണ്ണുകിറതേ വിചാരണൈ. സുപേക്ഷവിചാരണക
ളാലേ പദാർത്ഥങ്കളെ പാർത്താൽ സൂക്ഷ്മം പിറക്കും. അതിനാലേ
മനസ്സു കൊഞ്ചപ്പെട്ടവരും. താൻ വിചാരിക്കുറതുതാൻ സച്ഛാ
സ്ത്രമേദേശകാലവും തോന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു ധന്യമാനിശൈ.
ഇന്ത മൂന്നുഭ്രമിയും അഭ്യാസം പണ്ണപ്പണ്ണ ചിത്തത്തിലേ വികല്പം
തോന്നാമൽ സച്ചിദാനന്ദരൂപത്തിലേ ഇരിക്കുറത് സത്വാദ്ഭക്തി.
ഇന്ത നാലുഭ്രമികളും സാധകത്തിനാലേ പ്രപഞ്ചം തോന്നാമൽ
സച്ഛാസ്ത്രരൂപത്തെ വിട്ടുപിരിയാമലിരുക്കുറതേ സംസക്തി. ഇന്ത
അഞ്ചു ഭ്രമികളും പഴക്കത്തിനാലേ ആത്മാരാമനായി ഉള്ളും
പുറവും പദാർത്ഥമാകത്തോന്നാമൽ സച്ഛാസ്ത്രമായി തോന്നുകിറതേ
പദാർത്ഥഭാവനൈ. ഇന്ത ആറുഭ്രമികളും സാധകത്തിനാലേ ഭേദം
തോന്നാമൽ മനസ്സിലേ മനസ്സു ലയിച്ചു ജ്ഞാനമായി തോന്നുകി
റതേ തുര്യം. ഇതിൽ മുതൽഭ്രമിമുതൽ മൂന്നുഭ്രമിയും ഭേദസത്യബുദ്ധി
ഇരിക്കിറതാകയാലേ ഇന്ത ജാഗ്രമെന്പിച്ചു കൊള്ളും. നാലാം
ഭ്രമിയിൽ ആരോപമാനജഗത്തിനുടയനാമരൂപം മിഥ്യയാച്ചിതു.
ആകയാലിതുവേ സ്വപ്നമെന്പിച്ചുകൊള്ളും. ഇതു പ്രാപ്തിയാനവൻ
ബ്രഹ്മവിത്തെന്പിച്ചുക്കൊൾവൻ; അഞ്ചാംഭ്രമി നിർവ്വികല്പമാക
യാൽ സുഷുപ്തിയെന്പിച്ചു ഇതു് അഭ്യസിച്ചയോഗി ബ്രഹ്മവിദ്വര
നെന്പിച്ചുകൊൾവൻ. ആറാംഭ്രമി അശേഷവാസനാക്ഷയമായി

* 'സത്വാത്പത്തി' എന്ന പാഠാന്തരം.

നിദ്രപോറവൻ പോലെ ഇരിക്കുറ അഭ്യാസം ഇത് പൂണ്ണസുഷുപ്തി. ഇന്തനിലൈ വന്ന യോഗി ബ്രഹ്മവിദ്വരിഷ്ടനെന്പിച്ചുക്കൊൾവൻ. ഏഴാംഭൂമി ആകാശംപോലെ അന്തർബാഹ്യശൂന്യമായി പ്രകാശമാന സച്ചിദാനന്ദരൂപമാന ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലേ മഗ്നമായി സമുദ്രത്തിലേ അമൃത്തിന ഘടംപോലെ ഉള്ളും വെളിയും പൂണ്ണതപം. ഇത് ഏഴാംഭൂമി. അപ്പോതു പക്കത്തിലേ ഇരിക്കിറവൻ യശ്ശരിച്ചാലും തോന്നാതു്. ഇന്ത നില വന്ത യോഗി ബ്രഹ്മവിദ്വരിഷ്ടനെന്പിച്ചുക്കൊൾവൻ. ഇതുവേ വിദേഹമുക്തി.

ഇപ്പടി ആത്മാനുഭവപ്രകരണം ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു രണ്ടാവതു ആത്മാനുഭവപ്രകരണം മുറും.

ജീവന്മുക്തിപ്രകരണം.

ഇന്തനിലൈ യഥാർത്ഥമാകത്തക്കതാക യദ്ദേശകാലവും സാധകപ്രയത്നം വേണമെന്ന ഇനിമേൽ ജീവന്മുക്തിസാധകം ചൊല്ലുകിറാർ. ജീവന്മുക്തിമാർഗ്ഗം അഞ്ചു വിധമുണ്ടു്. അതേതെന്നാൽ ജീവന്മുക്തൻ അതീതപ്രജ്ഞൻ ഭഗവദ്ഭക്തൻ ഗുണാതീതൻ അതിവർണ്ണാശ്രമി ആക അഞ്ചു്. ഇതിൽ ജീവന്മുക്തൻ ആവതു് ആത്മജ്ഞാനനിഷ്ഠയുണ്ടാന ജീവനേ ജീവന്മുക്തൻ. സകലകർമ്മത്യാഗവും ദേഹേന്ദ്രിയത്തിൽ സത്തുചിദ്ഭാവവും ഇന്ത തോന്നകിറ പർവ്വതം നദി സമുദ്രം മുതലാന സ്ഥാവരങ്കളും മനസ്സു ബുദ്ധി അഹങ്കാരം മുതലാന ജംഗമങ്കളും സ്വയംപ്രകാശമാന ചിദാകാരമാകവേ നില്പൻ. ഇനി അതീതപ്രജ്ഞലക്ഷണം. ഉത്പത്തിയാന തത്ത്വജ്ഞാനത്തിനാലേ നിരന്തരവും വിടാമൽ അനുസരിത്തുക്കൊണ്ടു ജഗത്തു ദേഹേന്ദ്രിയഗുണത്തിൽ മറപ്പു വന്ന ആത്മാവിനിടത്തിൽ ആത്മാവായറിയിറവൻ അതീതപ്രജ്ഞൻ. ഇനി ഭഗവദ്ഭക്തലക്ഷണം. സകലഭ്രതങ്കളിലെയും ഉഗ്രദ്വേഷമില്ലാമൽ മറവു യാവും സ്നേഹമുണ്ടായി അഹങ്കാരതപമില്ലാമൽ ശീതോഷ്ണം സമം പണ്ണി മൌനിയായി ദേഹധാരണയുക്ക എവ്വളവു വേണമോ അവ്വളവിലേ സന്തോഷിത്തു അസംഗരായി ആത്മനിഷ്ഠയിലേ ദൃഢനിശ്ചയമുണ്ടാനവനേ ഭഗവദ്ഭക്തൻ. ഇനി ഗുണാതീതലക്ഷണം. അതിവേഷം ബഹുമാനം അപമാനത്തിലേ ചലനമില്ലാമൽ പ്രിയാപ്രിയവും സമഭാവത്തധീരനായി സകല ആത്മാവും ത്യാഗംപണ്ണി ആത്മാവൈത്തവിര വേറാ

പ്പാരാമലിരുക്കുറവനേ ഗുണാതീതൻ. ഇനി അതിവർണ്ണാശ്രമി ലക്ഷണം. അവൻ നാലാശ്രമത്തുക്കും ശ്രേഷ്ഠൻ. അവരെ ഗുരു ശിഷ്യദ്വൈതഭാവമില്ലാതവർ. ഗുരുവുക്കും ഗുരുവാനവർ; അവരുക്കു സമവുമില്ലൈ. അധികവുമില്ലൈ. ശരീരമിന്ദ്രിയങ്കളിടത്തിൽ അഭിന്നമായി സർവ്വസാക്ഷിയായി പരമാത്മവിജ്ഞാനസുഖാത്മാവായി സ്വയംപ്രഭവായി വേദാന്തമഹാവാക്യശ്രവണത്തിനാലേ താനേ വസ്തുവെന്നറിന്തവനായി അവസ്ഥാത്രയനിമ്മുക്തനായി അവസ്ഥയുടെ സാക്ഷിയായി തത്സന്നിധാനത്തിനാൽ മായിനാലേ ഉണ്ടാന ജഗത്തു കല്പിതമെന്നറിന്തു ചണ്ഡാളരിടത്തിലും പശുവാദിശരീരങ്കളിലെയും ബ്രഹ്മാദിശരീരങ്കളിലെയും താരതമ്യഭാവനയില്ലാതവർ ആകാശംപോലെ സർവ്വസംബന്ധരഹിതരായി വർണ്ണാശ്രമി ആശ്രമങ്കളിലേ വിടപ്പെട്ട വ്യാപകമാനപ്രകൃതി ആത്മാവിനിടത്തിലേ ഇല്ലയെന്നിരിന്തു ആത്മസ്വരൂപമാകവേ ഇരിക്കിറവർ സച്ചിദാനന്ദപരബ്രഹ്മസ്വരൂപം താൻ എന്നറിന്തു യഥാർത്ഥമാകയിരിക്കിറവർ അവരെ അതിവർണ്ണാശ്രമി. ആകെ അഞ്ചുലക്ഷണവും ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു.

ഇനി തത്ത്വജ്ഞാനം മനോനാശനം വാസനാക്ഷയം ഇതു മൂന്നും ഏകമാക അഭ്യസിക്കവേണം. ഒന്നെവിട്ടൊന്നെ അഭ്യസിക്കിറോമെന്നാൽ അഭ്യാസമാകാതു. അതെപ്പടിയെന്നാൽ എവ്വളവുക്കു തത്ത്വജ്ഞാനം ഉദയമില്ലയോ അവ്വളവുക്കും മനോനാശനമില്ലൈ. മനോനാശമില്ലാവിട്ടാൽ വാസനയും ക്ഷയിക്കക്കൂടാതു്. ആകയാൽ വാസനയോ മനസ്സു; മനസ്സേ ജ്ഞാനോദയത്തുക്കു മറപ്പാകയാൽ അന്ത മറതി തീരത്തക്കതാക മഹാവാക്യശ്രവണത്തിനാലേ താൻ ബ്രഹ്മമെന്നറിന്തു ബ്രഹ്മമാകിറതന്നെ മറന്തേ മനസ്സാച്ചിത എന്നറിന്ത് അന്ത മറതിയെ വിപരീതകല്പനയാന വാസനൈയെന്നറിന്തു എല്ലാം തന്നിടത്തിൽ സ്വപ്നകല്പിതംപോലെ കല്പിതമെന്നറിന്തവനേ ജീവന്മുക്തൻ. ഇന്നും മനോനാശനമാകിറതുക്കു ഉപായം ചൊല്ലുകിറാർ. സ്വയംജ്യോതിയാന ആത്മാ തന്മറതിയിനാലേ മനോരൂപമാനാൽ മനസ്സേ ഇന്ദ്രിയരൂപമായി ബഹുവിധദൃഷ്ടിയാന വാസനയാച്ചിതു്. ഇതു തള്ളുകിറ ഉപായം എപ്പടിയെന്നാൽ സകലേന്ദ്രിയങ്കളുക്കും മനസ്സുകാരണം. അന്ത മനസ്സു തന്നിടത്തിൽ ഭ്രാന്തികല്പിതമെന്നും

ദീക്ഷാകാരംപണ്ണി അതിനിടമായുണ്ടാന വാസനയെ തള്ളു കിറതുക്കു സകലേന്ദ്രിയങ്കളെയും ഉപായമാക നിഗ്രഹിക്കവേണം. നിഗ്രഹം അവതു ഊമൈ ചെവിടൻ കുരുടൻ ചപ്പാണി ഷണ്ഡകൻ അറിവില്ലാതവൻ മുതലാന ഇതുകളെ ഇരിക്കിറതല്ല. സകല ഇന്ദ്രിയങ്കളും തൻതൻവഴിയേ നടക്കും. അതിൽ യഥാത്ഥാവസ്ഥാജ്ഞാനമറിയിറതേ നിഗ്രഹം. അതെപ്പടിയെന്നാൽ നാക്കില്ലാതവനെന്നാൽ ഇതു നല്ലരസം പൊല്ലാരസമെന്നറിയാമൽ മൂഢത്വമല്ലാമൽ ഭക്ഷിക്കിറതും, നല്ലപേച്ചു പൊല്ലാപ്പേച്ചു രണ്ടും പേശിയും പേശാമൽ യഥാത്ഥത്തിലിരിക്കുറതു.

ഇനി ഷണ്ഡകനെന്നാൽ ഭോജനനിമിത്തം മലമൂത്രം വിടുകിറനിമിത്തം സഞ്ചരിക്കിറതു ഭോജനദൂരത്തുക്കുമേൽ നടവാമൽ ഇരിക്കുറതു്. കുരുടനെന്നാൽ ഇരുന്താലും സഞ്ചരിത്താലും ദൃഷ്ടിദൂരത്തിലേ പോകാമൽ യഥാത്ഥത്തിലേ ഇരിക്കുറതു്. ചെവിടൻ എന്നാൽ ഹിതമായി ശോധമില്ലാതെ പേച്ചു കേട്ടും കേളാമൽ ഇരിക്കുറതു് ഒന്നുമറിയാതവനെന്നാൽ വിഷയസന്നിധാനമുണ്ടായിരുന്തും സകലേന്ദ്രിയങ്കളുക്കും ചലനം പിറവാമൽ നിദ്രപോറവൻപോലെ സഞ്ചരിക്കിറതു്. ഒരുത്തരെ നിന്ദയും സ്തുതിയും പണ്ണാമൽ ഒരു പദാത്ഥത്തിൻപേരിലേ ഇച്ഛയില്ലാമൽ അപ്പോതുപിറന്ത പെണ്ണിനിടത്തിലും പതിനാവുവയസ്സുപെണ്ണിനിടത്തിലും ഒരു സമമാക നിവികാരിയാക ഇരിക്കിറതു്. ചപ്പാണിയെന്ന അറി. സ്ത്രീകളുടനേ ഭാഷിക്കാമൽ സ്ത്രീകളെ നാഭിക്കുമേൽ പാരാമൽ ചിത്തത്തിലേയിരിക്കിറപതുമ മുതലായി പാരാമൽ ഇരിക്കിറതും വാനയാനതും പുരുഷനുടയ യക്കമില്ലാമലേ കണ്ണിമക്കിറാപ്പോലെയും ഉച്ഛ്വാസനിശ്വാസങ്കൾപോലെയും വാസനൈ വരും. വാസനവന്താൽ ലോകത്തിലേ വ്യവഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്തും അതിനുടയ വികല്പങ്കളൈ അടയാമൽ ആത്മാവിലേ ആനന്ദിച്ചുക്കൊണ്ടു സ്വർണ്ണവേലക്കാരൻ ഉടമ പണ്ണുകിറതു്. അവനുടയ മനസ്സു് ഉടമയാകാരമായിപ്പാരാമൽ സ്വർണ്ണത്തിലെ താനേ എപ്പടി ദൃഢമായിരുക്കിറതോ അപ്പടിയേ ജഡത്തൈ വിട്ടാ ഉപേക്ഷപണ്ണി മനസ്സും അതിനുടയ വാസനയാന സകലജഗത്തും ചിത്തിനുടയ വിലാസമേ. ചിത്തൈത്തവിര അല്വുമില്ലയെന്നറിന്തവനേ വിടുപെട്ടവൻ. ഇന്നും ഒരു യുക്തി. മനസ്സു ജയിക്കുറതുക്കു; ജയിക്കറോമെങ്കിരവൻ ചിദാഭാസൻ;

ജയിക്കപ്പെട്ടുകിറതു മനസ്സു്. ഇതു രണ്ടും ദേഹവും ഛായയും പോലെ ഇരിക്കും. ദേഹത്തിനാലേ നിഴലെ ജയിക്കക്കൂടാതു. ദേഹചേഷ്ടയ്ക്കും നിഴലുക്കും സൂര്യൻ കാരണംപോലെ ആത്മപ്രകാശമേ ചിദാഭാസനുക്കും മനസ്സുക്കും കാരണം. ദേഹത്തിലുണ്ടാന നിഴലെ പുതെത്തുപ്പൊട്ടുവോമെന്ന എത്തനൈ ആഴം കുഴിയെ വെട്ടി മണ്ണെപ്പാട്ടാലും പുതപ്പെടാമൽ നിഴൽ മേലേ വരുകിറാപ്പോലെ മനസ്സു ജയിക്കക്കൂടാതു്.

ദേഹമാനതു വൃക്ഷത്തിൻ കീഴ്പ്പെട്ടാൽ ദേഹവും നിഴലും വൃക്ഷത്തിൻകീഴ് നിഴലിലേ അടങ്കിപ്പോനാൽപോലെ പഞ്ചകോശമയമായിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണശരീരം മൂന്നും ഏതിനാധാരമായി വിളങ്കുമെന്ന വിവേകിച്ചറിന്തു സച്ചിദാനന്ദ ബ്രഹ്മചൈതന്യപ്രകാശമേയല്ലാമൽ മററു നാമരൂപമെല്ലാം മിഥ്യയെന്നറിന്തു് അന്ത നിഴലിലേ നിന്നാൽ ചിദാഭാസനും സച്ചിദാനന്ദമായി മനസ്സു ജയിക്കപ്പെട്ടും. ഇന്നൊരു യുക്തി; മനസ്സു ജയിക്കുറതുക്കുപായം നീങ്കലായി ജയിക്കക്കൂടാതു. അങ്കുശമില്ലാൽ മദയാനയെ അടക്കക്കൂടാതു. അതുപോലെ ക്രമമാന ഉപായസാധനത്തിനാലേ ജയിക്കവേണം. ഇതുക്കു സാധനം ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യയിലേ നിശ്ചയബുദ്ധിയും സാധുസംഗവും വാസനാപരിത്യാഗവും പ്രാണബന്ധനിരോധനവും അകനാലു. ഇതുക്കു വിവരം. ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യയെന്ന ചെയ്യുമെന്നാൽ ദൃശ്യം മിഥ്യയെന്നും അദൃശ്യവസ്തു സച്ചപ്രകാശമെന്നും ബോധിക്കുംപടി ബോധിക്കപ്പെട്ട മനസ്സുക്കു ഗോചരമാന ദൃശ്യങ്കളിലേ പ്രയോജനം ഇല്ലയെന്ന അഗോചരമാന ദൃശ്യസ്വരൂപത്തിലേ പ്രയോജനമെന്നറിന്തു വിറകില്ലാത അഗ്നിപോലെ താൻ താനേ ശാന്തിയടയും. ഇന്ത തത്ത്വബോധം കേഠംക്കിറവനുക്കും കേട്ടുമറന്തവനുക്കും സാധുസംഗമേ ഉപായം. സാധുക്കൾ തിരുമ്പത്തിരുമ്പ ബോധിത്തു അറിയപ്പണ്ണുമവർകൾ. വിദ്യയാമത് ദുർവാസന വന്താൽ അതു വിശുദ്ധം പണ്ണുമാറ്റാതവനുക്കു വിവേകത്തിനാലേ വാസനയുടെ അസത്തെ ഇല്ലയെന്ന തള്ളുകിറതേ ഉപായം. അന്ത വാസനയെ പ്രബലമായി തള്ളക്കൂടാവിട്ടാൽ പ്രാണബന്ധനിരോധനം ഉപായം. പ്രാണബന്ധവും വാസനയും ചിത്തത്തുക്കു ബീജമായിരുന്തു പ്രേരകമുണ്ടാക്കുമതുക്കു ശാസ്ത്രൽ മൂടിക്കൊണ്ട

1. 'സ്ഥൂലവൃത്തി' ഖ. ഗ. പാഠം. 2. 'ശ്രുതൈ' ക. പാഠം.

അഗ്നിയേ തുരുത്തിയിനാലേ ഊതി ശാമ്പലൈ പോക്കടിത്തു അഗ്നിയെ ഉണ്ടുപണ്ണിക്കൊണ്ടാപ്പോലെ ചിത്തമെങ്കിറ വിറകിലേ ഇരിക്കിറ ജ്ഞാനമെങ്കിറ അഗ്നിയെ അജ്ഞാനമെങ്കിറ ശാമ്പലിനാലേ മൂടപ്പെട്ടിതു്. അതുക്കു പ്രാണബന്ധനിരോധനത്തിനാലേ അജ്ഞാനമെങ്കിറ ചാമ്പലൈ പോക്കടിത്തു ജ്ഞാനമെങ്കിറ അഗ്നിയൈ പ്രകാശിക്കപ്പണ്ണവേണം. [1] മനസ്സുക്കു ബീജമായിരിക്കുറതു പ്രാണബന്ധവും വാസനയും. അതിലേ ഒന്നുക്കൊന്നു നാശം വന്താൽ രണ്ടും നാശമാം. രണ്ടും നാശമാനാൽ മനസ്സ് അന്തക്ഷണമേ നാശമാം ഇതുവേ ഉപായം. ബുദ്ധിവൃത്തികൾ പ്രവാഹമാന നദിപോലെ ഓടുകയിൽ അതൈത്തള്ളുകിറതുക്കു ധൈര്യമാന സമാധി പണ്ണവേണം.

അന്ത സമാധിക്കു നാലു ഭൂമിയുണ്ടു്. അതേതെന്നാൽ പശുക്കൾകുതിരകൾപോലെ വാക്കുനിരോധം പണ്ണുകിറതു മുതൽഭൂമി. കുളന്തൈപ്പോലെ മേൽവിചാരം ഇല്ലാമൽ ഇരുക്കിറതു രണ്ടാംഭൂമി പൈത്യക്കാറനെപ്പോലെ അഹങ്കാരം ഇല്ലാമൽ ഇരിക്കുറതു മൂന്നാംഭൂമി. സുഷുപ്തിപോലെ മഹത്ത്വം ഇല്ലാമൽ ഇരിക്കുറതു നാലാംഭൂമി. ഇന്ത നാലു ഭൂമിയും ക്രമമാക അഭ്യസിച്ചാൽ ഉപരതിയുണ്ടാം. ബുദ്ധിയിലേ തനക്കു മുതൽഭൂമി സാധകമാച്ചിതോ ഇല്ലയോ എന്നു വിവേകിത്തറിന്തു സാധകമാനാൽ രണ്ടാംഭൂമി അഭ്യസിക്കവേണം. ഇപ്പടി ഒന്നുക്കൊന്നു വിചാരിത്തു നാലു ഭൂമിയും ക്രമമാക അഭ്യസിച്ചു മനസ്സേ ആത്മാവിടത്തിലേ ലയം പണ്ണി മുൻകാമാദിഭോഗത്തിലേ എപ്പടി പ്രവൃത്തിയിരുന്തുതോ അപ്പടിയേ ഒരു ചിന്തനയില്ലാമൽ ആത്മസ്വഭാവത്തിലേ ഏകീകരിച്ചു മനസ്സു ലയം പണ്ണവേണം. മനസ്സുക്കു നാലവസ്ഥയുണ്ടു്. അതേതെന്നിൽ ലയം വിക്ഷേപം കഷായം സംപ്രാപ്തിയെന്നു നാലവസ്ഥ. ഇതിൽ ലയമെങ്കിറതു നിദ്രയും അജീർണ്ണത്തിന്മേൽ ഭക്ഷിക്കിറതും അലുപ്പാനകാര്യം പണ്ണുകിറതും ഇതുകളെ വിട്ടു വിടുകിറതേ ലയം. ഇന്ത ലയം അഭ്യാസത്തിനാലേ ജ്ഞാനം ദിനംദിനം അധികമാം. ഇപ്പടി ഇരിക്കവേ പൂർവാഭ്യാസത്തിനാലേ കാമഭോഗവിക്ഷേപം പുറക്കും. പുറന്താൽ അതേ വിവേകിച്ചു ദുഃഖമെന്നറിന്തു അദ്വിതീയബ്രഹ്മത്വബോധയിനാലേ അന്ത വിക്ഷേപം വിടുവൻ. കഷായമാമതേതന്നാൽ ചിത്ത

1. 'മനസ്സുക്കുതവാറായിരിക്കിറതു' ഗ. പാഠം. 2. 'സമ്പുടക' ക. പാഠം.

ദോഷം. അതാവതു രാഗദ്വേഷാദിവാസനകളും ചിത്തമാനതു ബ്രഹ്മത്തിനിടത്തിലേ ചെല്ലാമൽ പ്രപഞ്ചത്തിലും പോകാമൽ നടുമ്മായിരിക്കുറതു്. അതൈ വിവേകത്താലറിന്തു ദീഘ്കാരം പണ്ണുകിറതു സംപ്രാപ്തിയാകിറതു ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി. ലയവിക്ഷേപകഷായങ്കറം നന്നായിവിചാരിത്തു തള്ളി അത്യന്തപ്രയത്നത്തിനാലേ സംപ്രാപ്തിയിലേ ചിത്തം ദൃഢം പണ്ണവേണം. അതിനാലേ ബ്രഹ്മസ്വരൂപമാനപരമാനന്ദം നന്നായി ഉദയമാം.

ഇപ്പടി ചൊല്ലി ജീവന്മുക്തിസാധനം; നന്നായി ദൃഢമാക്കിറതുക്കു ഇന്നും ചൊല്ലുകിറാർ; ജീവന്മുക്തിസാധനത്തുക്കു പ്രമാണം. അതുക്കു സാധനം, സാധനത്തുക്കു സിദ്ധി, സിദ്ധിയിനാലേ പ്രയോജനം ആക നാല്. ഇതിൽ ജീവന്മുക്തിപ്രമാണം ഏതെന്നാൽ കർത്തൃത്വം ഭോക്തൃത്വമുണ്ടാനചിത്തമേ ബന്ധം. അന്ത ബന്ധനിവൃത്തിയേ ജീവന്മുക്തി. അന്ത ബന്ധം സാക്ഷിയിനാലേ നിവൃത്തിയോ ചിത്തത്തിനാലേ നിവൃത്തിയോ എന്നാൽ ഇന്ത രണ്ടിനാലെയും നിവാരണം ആകമാട്ടാതു ജ്ഞാനത്തിനാലെ നിവാരണം ആകവേണം. അതൈ നിശ്ചയിക്കിറ ജ്ഞാനമേ പ്രമാണമെന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ടം. തത്ത്വവാക്യജ്ഞാനം മനോനാശം വാസനാക്ഷയം ഇന്ത മൂന്നും മുൻശാസ്ത്രത്തിലെ ചൊന്ന പടിക്കു സാധനത്തുടനേ ബ്രഹ്മത്തൈ അറിയിറതേസാധനം. ഇന്ന മൊരുസാധനം. മനോരാജ്യമാന കാമസങ്കല്പം മുതലാനതും ലോകവാസനൈ ദേഹവാസനൈ ശാസ്ത്രവാസനൈ മുതലാനതെല്ലാം മലിനമെന്ന തള്ളി. ചിത്തത്തിലേ ഏകാഗ്രബുദ്ധിയുണ്ടാകിറതേ സാധനം. അശേഷവാസനാക്ഷയമേ സിദ്ധി. വാസനാക്ഷയമാവതു ഉയ്മൈ കുരുടൻ ചെവിടൻ മുതലാനതേപ്പോൽ അവർ മനസ്സെത്തിനാപ്പോൽ നടക്കച്ചേ ഏകമാന തത്ത്വജ്ഞാനത്തിനാലേ ചിൽപ്രകാശത്തെത്തവിരയില്ലയെന്ന നശ്ചയമേ സിദ്ധി. ഇനി പ്രയോജനമേതെന്നാചതു് അഞ്ചുവിധമായിരിക്കും. അതാവതു ജ്ഞാനരക്ഷൈ, തപസ്സു, വിസംഗവാദാഭാവം, ദുഃഖനാശനം, സുഖവിർഭാവം ആക അഞ്ചു്. ഇതിൽ ജ്ഞാനഭ്രമികളേഴും ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊന്നപടി അഭ്യസിച്ചു ബ്രഹ്മവിദ്വരിഷ്ടനാന അനുഭവം വന്തു ഉദയമാന ജ്ഞാനമേ ജ്ഞാനരക്ഷൈ. ഇതുക്കു വിഘ്നം വരാമൽ തപസ്സു ചെയ്യവേണം. അന്ത മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്കളെയും വേദത്തിൽ ചൊന്നപടിക്കു

യത്കിഞ്ചിദ്രൂപമായറിന്തു ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരമേ തപസ്സു. വിസംഗവാദാഭാവമാവതു ജ്ഞാനശാസ്ത്രം പഠംചെയ്യുമ്പോതു ശമയക്കാ വകളാലേ വാദം വരും. വന്താൽ അവർകഠം ചൊല്ലുകിറതെല്ലാം ഇവരുക്കു ജ്ഞാനാനുഭവമാകയിനാലെ വിസംഗവാദമില്ലൈ. ഇനി ദുഃഖനാശനമാവതു ജ്ഞാനിയാനവൻ ഇഹലോകപരലോകഫലം ബ്രഹ്മാപ്പണത്യാഗംപണ്ണിനാൽ ദുഃഖമില്ലൈ. ഇനി സുഖവിഭാഗമാവതു സകലകർമ്മങ്കളുക്കും സാക്ഷിയാക സകലഹൃദയത്തിലും നാനേ, വൃത്തിക്കു സാക്ഷിയാന ജീവൻ നാനേ, സുഷുപ്തിയിലേ സിതവണ്ണമാന പ്രബലമാന മഹാമോഹത്തുക്കു സാക്ഷിയാന ജീവൻ നാനേ നിദ്രാനന്ദമാന തുയ്യത്തിലേ വിമലനാന സർവ്വസാക്ഷി ജീവൻ നാനേയെന്ന പൂർണ്ണാനന്ദദേഹമായിരിക്കപ്പെട്ട ജീവന്മുക്തിയേ വിദേഹമുക്തി. ഇപ്പടി ജീവന്മുക്തി ചൊല്ലപ്പെട്ടിതു്.

മൂന്നാമതു ജീവന്മുക്തിപ്രകരണം മുറ്റും.

ഇന്ത ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രമെങ്കിറ ശാസ്ത്രത്തൈ നിത്യം അനുസന്ധാനം പണ്ണിവരുകിറവനുടനേ ജീവന്മുക്തിയടൈന്തു വിടുവൻ. ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം മുറ്റും.

താരകബ്രഹ്മസത്രൂപമാന ശ്രീരാമപാദാരവിന്ദം ശരണം.

ബ്രഹ്മാനന്ദവിവേകസമുദ്രം സമാപ്തം.

ശുഭമസ്തു.

22 NOV 1957

R66 32F9 BRAHMANANDAVIVEKASAMUDRA SAMBASIVA SASTHRI

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org